

ចិត្តសិបនូវនាំដល់ការរៀនសូត្របំភ្លឺចេញពីចិត្តរបស់យើង

Jeff Pippenger

2023-08-12

ចិត្តសិបនូវនាំដល់ការរៀនសូត្របំភ្លឺចេញពីចិត្តរបស់យើង

បណ្តាញការងារនៃអង្គការសម្រាប់អំពើចុងបញ្ចប់នៃការងារ។

«ក្នុងចំណោមពួកហ្វារីស្យានដែលបាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើង ចំណេះដឹងសម្រាប់សម័យរបស់យើង

ដូចនេះការព្យាយាមរបស់ពួកគេមានអានុភាពសម្រាប់យើង។ "ឥឡូវនេះ

ការទាំងអស់នេះបានកើតឡើងដល់ពួកគេ ដាក់ដល់អ្នកដទៃ;

ហើយការរៀនសូត្រក៏ទុកសម្រាប់ការងារដ៏ធំៗដល់យើង

ដល់ចុងបញ្ចប់នៃការងារយើងមានក្នុងចំណោមយើង។" 1 Corinthians 10:11។

"មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនពួកគេទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើង

ដល់ពួកគេបានបង្កើនការងារនេះ ដល់ឥឡូវនេះការរៀនសូត្របំភ្លឺចេញពីចិត្តរបស់យើង

ដោយពួកអ្នកដទៃបានប្រកាសដល់យើងដល់អ្នកដទៃ។

ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់ការរៀនសូត្រច្រើនជាងមុនពីស្ថានភាព;

ការទាំងនេះហើយដល់ពួកគេបានប្រកាសដល់យើង។" 1 Peter 1:12....»

«ព្រះគម្ពីរបានប្រមូលផ្តុំ

និងចង្អុលបង្ហាញនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចជាដំណើរការដ៏ល្អបំផុតរបស់យើង។

ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់ និងកិច្ចការដ៏ល្អបំផុតរបស់យើងបានកើតឡើងក្នុងចំណោមយើង។

យកនូវបុគ្គលិកសាសនាព្រះគម្ពីរសព្វថ្ងៃ បានកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត

ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀត នៅក្នុងពួកជំនុំ ក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ។

Selected Messages, សង្ខេបទី 3, 338, 339.

គួរសង្ខេបទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ បញ្ចប់នៃការងាររបស់យើង។

«នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សង្ខេបទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរជួបគ្នា

ហើយបញ្ចប់នៃទីនោះ»។ Acts of the Apostles, 585.

សារព្រះមានចុងក្រោយសម្រាប់ប្រជាជននៃភពផែនដី ការរៀនសូត្របំភ្លឺចេញពីចិត្តរបស់យើង

ជំពូក ១៨។

បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញនូវការងារដ៏ល្អបំផុតរបស់យើង

មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយនៃដីក៏បានកើតឡើងដោយសិរីរុងរឿងរបស់យើង។

ហើយនូវការងារនេះបានស្របគ្នាដោយខ្លួនឯងដល់យើង ថា

ហើយនូវដំណឹងបានដល់យើង បានដល់យើង

ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់អារក្សទាំងឡាយ

និងជាទីឃុំឃាំងនៃវិញ្ញាណអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង និងជាទីរងនៃបែកបាក់ស្នាម

និងគ្រួសារសម្រាប់ខ្ញុំជាមួយគ្រប់គ្នា។ ដូចគ្នាជាមួយគ្នាដ៏ល្អបំផុតទាំងអស់បានដឹកនាំយើង

ក្នុងកំហឹងរបស់អំពើបាបចាកសិលធម៌របស់យើង

ហើយសុភមង្គលនៃការងារនេះបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំពើបាបចាកសិលធម៌ជាមួយនាង

ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃលោកីយ៍នៃដីបានក្លាយជាសម្បូរបែបដោយសារភាពសម្បូរ

ប្រសើរនៃសេចក្តីប្រណីតរបស់យើង។ វិវរណៈ 18:1-3។

យុលា «ហាបីឡនដ៏ធំ» តំណាងឲ្យសាសនាចក្រវិញ្ញាណកម្ម ហើយនោះក្នុងអសោយ
ដំណាក់កាលនេះ «ហាបីឡនដ៏ធំ» ត្រូវបានតំណាងជាក្នុងទីវង្គត។

សេចក្តីបន្ទុកសុភមង្គលអំពីទីវង្គត។ ឱ នាវាទាំងឡាយនៃការស៊ីស ច្របល់សោកឡើង
ដុំបំផ្លាញត្រូវបានបំផ្លាញហើយហើយ ដល់ចំណុចគុណនៃសម្បត្តិ
គុណនៃទីវង្គតឡើយ។ ពីសុភមង្គល មានការបំផ្លាញសម្បត្តិដល់ពួកគេ។ ឱ
អ្នកសុភមង្គលនោះអើយ ចូរស្តង្រៀមស្តង្រៀម—អ្នកដល់ពាណិជ្ជករនៃស្តីដូន
ដល់ឆ្មារសមុទ្រ បានឆ្លើយតបព្រះបរិបូណ៌។ ហើយតាមទឹកដីជាច្រើន
ពូជពង្សនៃស្តីហោរ ដល់ជាជនល្មើសនៃនរណា គឺជាចំណូលរបស់នាង
ហើយនាងជាទីផ្សាររបស់បណ្តាជាតិនានា។ ឱ ស្តីដូនអើយ ចូរឧបាសអង្វេនចុះ
ដុំបំផ្លាញសមុទ្រនិយាយ គឺកម្ពុជានៃសមុទ្រនោះថា៖ «យើងមិនឈឺពោះសម្បទាន
ក៏មិនបង្កកក្នុងដៃ យើងក៏មិនចិញ្ចឹមយុវជនទាំងឡាយ
ឬលើកលែងក្រុមពុទ្ធបរិវារទាំងឡាយឡើយ»។ ដូចជានៅពេលព្រះឈ្លីអំពីអស្ថិរភូមិ
នោះពួកគេក៏នឹងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងនៅពេលព្រះឈ្លីអំពីទីវង្គតដែរ។
ចូរឆ្ងល់ទៅការស៊ីសចុះ; ឱ អ្នកសុភមង្គលនោះអើយ ចូរយំសោកឡើង។
តើនេះឬជាទីក្នុងដីរីករាយរបស់អ្នក ដល់មានកំណើតតាំងពីសម័យបុរាណដ៏ចាស់លាស់?
ដើមរបស់នាងផ្ទាល់នឹងនាំនាងទៅឆ្ងាយ ដើម្បីប្រើស្តីនាងទៅជាសាស្ត្រីបរទេស។
តើនរណាបានគ្រោងការនេះទៅនឹងទីវង្គត ជាទីក្នុងដៃបុរាណមកដល់
ដល់ពាណិជ្ជកររបស់នាងជាមហាសក្តិបុរាណកំណើត
ហើយអ្នកដូច្នេះរបស់នាងជាពួកអ្នកមានកិត្តិយសលើផែនដី?
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារបានកំណត់ទុកការនេះ
ដើម្បីបង្កអារម្មណ៍ទៅនឹងភាពស្រីល្អអំពីអំពើ
ហើយដើម្បីបង្ហាញអ្នកមានកិត្តិយសទាំងអស់លើផែនដីឲ្យទៅជាគ្រូឲ្យមើលងាយ។ ឱ
កូនស៊ីនៃការស៊ីសអើយ ចូរឆ្ងល់កាត់ស្រករបស់អ្នកដូចជាទន្ធនេះ
ព្រោះគុណកម្ពុជានៃទីវង្គតឡើយ។ ទ្រង់បានលាតព្រះហស្តលើសមុទ្រ
ទ្រង់បានកក្រើកគន្លងទាំងឡាយ;
ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជូនគុតិទាំងនឹងទីក្នុងពាណិជ្ជកម្ម
ដើម្បីបំផ្លាញបន្ទាយរឹងមាំរបស់វា។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឱ
ក្រុមពុទ្ធបរិវារដែលត្រូវបានសង្កត់សង្កិន កូនស៊ីនៃស្តីដូនអើយ
អ្នកនឹងមិនអរសបុរាយទៀតឡើយ។ ចូរក្រោកឡើង ឆ្ងល់ទៅគឺទីមិច្ឆា;
ទោះបីនោះក៏អ្នកនឹងគុណសេចក្តីសម្បទានដែរ»។ មើលចុះ
សុភមង្គលពួកខាងដេរ; បុរាណនេះមុនមិនមែនជាបុរាណជាតិមួយឡើយ
ទាល់តែអាស្រ័យបានស្តាប់នាវាសម្រាប់ពួកអ្នកដល់រស់នៅទីហោរស្តីដូន។
ពួកគេបានសង់ប៉មរបស់វាឡើង ពួកគេបានលើកកម្ពុជានៃរាងកាយរបស់វា
ហើយគាត់បាននាំវាទៅសេចក្តីវិនាស។ ឱ នាវាទាំងឡាយនៃការស៊ីស ច្របល់សោកឡើង
ដុំបំផ្លាញត្រូវបានបំផ្លាញហើយហើយ ហើយនោះផ្ទះនៃនោះ
នឹងកើតមានថា ទីវង្គតនឹងត្រូវគេបំបែកចេញពីសិបស្តី
តាមចំនួនផ្ទះរបស់ស្តេចមុនគេ។ បន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបស្តី
ទីវង្គតនឹងច្រៀងដូចជាស្តេចស្រី។ ឱ ស្តេចស្រីដែលត្រូវគេបំបែកចេញពី
ច្របល់ពិណ្ឌន៍ ហើយដើរឆ្លើយទីក្នុងចុះ; ចូរប្រគល់យ៉ាងផ្អែមល្អម្តង
ច្រៀងបទជាច្រើន ដើម្បីឲ្យគេចងចាំអ្នកឡើងវិញ។
ហើយបន្ទាប់ពីចប់ចិត្តសិបស្តី នឹងកើតមានថា ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកពិនិត្យទីវង្គត
ហើយនាងនឹងត្រឡប់ទៅរកឈ្មួញរបស់នាងវិញ
ហើយនឹងប្រព្រឹត្តអំពើសហយស្តីជាមួយនគរទាំងអស់នៃលោកិយ

នៅលើផ្ទះដែនដី។ ហើយទំនិញជួញដូរ និងឈ្នួលរបស់នាង
នឹងមានជាសច្ចកម្មបរិសុទ្ធផ្សាយព្រះយេស៊ូវ; វានឹងមិនត្បូរហានសន្តសំទុក
ឬដាក់សុគតឡើយ
ដុបិតទំនិញជួញដូររបស់នាងនឹងសម្រាប់ពួកអ្នកដដែលរស់នៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីបំផ្លាញបរិភោគបានគ្រប់គ្រាន់ និងសម្រាប់សម្រួលភ្ញែកបំពាក់ដៃស្ថិតិសុចរិត។
អសោយ 23:1-18។

អ្នកស៊ើបអង្កេត បានសរសេរថា៖ «ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំទាំងអស់ និងកិច្ចប្រតិបត្តិដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស់ បានកំពុងកើតមានឡើងមុតងទៀត ហើយកំពុងតែកើតមានឡើងមុតងទៀត នៅក្នុងព្រះវិហារ ក្នុងផ្ទះប្រជុំនានាទាំងនេះ»។

អសោយ ជំពូក ២៣ ពិពណ៌នាអំពីទំនាក់ទំនងទំនាយរវាង អង្គការសហប្រជាជាតិ សម្បត្តិចេតិក សហរដ្ឋអាមេរិក និងអីស្លាម។ ដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីពិតទាំងនេះ និមិត្តសញ្ញាខុសៗទៀតនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវបានកំណត់ន័យដោយព្រះវិញ្ញាណបំផុសគំនិត។ នៅពេលនិមិត្តសញ្ញាទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ន័យហើយ លំដាប់នៃព្រឹត្តិការណ៍គឺច្បាស់លាស់សមរម្យណាស់។ និមិត្តសញ្ញានៅក្នុងជំពូកនេះ ដល់ត្រូវការការកំណត់ន័យ គឺ៖

បន្ទុកអំពីទីរួម, សុភវិពល្យោ, អាសុភវិ, ដនននននននននននន, ប្រម និង រាំង, ការសិស, ពូជពន្ធសនសិស, ដនននននននននននន, ទីក្រុងនននននននន, ដំណឹងអំពីអហេសិប និង ដំណឹងអំពីទីរួម, ការយសោក, បុគ្គលិក, ចិតសិបននន, ថ្មនននននននននន, ការភូលច, និង ការចងចាំ

ពាក្យ «បន្ទុក» នៅក្នុងខន្ទីមួយ សម្គាល់ថា ជាពុទ្ធករណ៍នវិន័យសកម្ម
ប្រឆាំងនឹងនគរទីរួម។

បន្ទុក៖ H4853—មកពី H5375; បន្ទុកមួយ; ជាពិសេស ស្នូលសារអាករ ឬ (ក្នុងន័យអរូបិ) ការដឹកជញ្ជូនដោយអុនកសដែ; ក្នុងន័យប្រៀបធៀបគឺសុទ្ធទៅក្នុង មួយ ជាចម្រុះជាសច្ចកិច្ចនិយមន័យទូទៅ ជាពិសេសជាបទចម្រៀង; ក្នុងចិត្តគឺបំណងបុរាណ៖ – បន្ទុក, នាំចេញទៅ, ពាក្យទំនាយ, X ពួកគេហេនដាក់, បទចម្រៀង, ស្នូលសារអាករ។

បន្ទុកអំពីក្បួនទី៧ គឺជាផ្នែកមួយក្នុងចំណោមអត្ថបទជាច្រើននៃក្បួនព្រះគម្ពីរ ដដែលកំណត់សម្គាល់អំពីការជំនុំជម្រះចុងក្រោយលើពួកជំនុំយ៉ាងកាតូលិក។ ពាក្យ «បន្ទុក» តាមការប្រើប្រាស់ និងតាមនិយមន័យ គឺជាពាក្យទំនាយ ហើយជាចម្បងជាទំនាយអំពីវិនាសកម្ម។ នៅក្នុងអសោយ មាន «បន្ទុក» ចំនួនដប់មួយ ហើយពាក្យនេះក៏ត្រូវបានប្រើប្រាស់ចំនួនប្រាំបីដង ដើម្បីពិពណ៌នាអំពីបន្ទុកដដែលសង្ខេបលើស្មោះ។ ដប់មួយដងដដែលពាក្យ «បន្ទុក» ត្រូវបានបង្ហាញថាជាទំនាយអំពីវិនាសកម្ម គឺនៅ អសោយ 13:1; 15:1; 17:1; 19:1; 21:1, 11, 13; 22:1; 30:6 និងជាពិសេសពួកទីមុកប៊ែរ ដដែលនៅទីនោះយើងឃើញបន្ទុកអំពីក្បួនទី៧។ គួរឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការដាក់ បញ្ចូលទំនាយអំពីវិនាសកម្មទាំងអស់របស់អសោយជាមួយគ្នា ដើម្បីវាយតម្លៃថា អំណាចណាមួយកំពុងត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ។

ទំនាយអំពីវិនាសកម្មទាំងដប់មួយ ពិហាកនឹងពិភាក្សាទាំងអស់ក្នុងពេលតម្លៃ
ដូចនេះខ្ញុំនឹងផ្តល់និយមន័យសង្ខេបអំពីទំនាយវិនាសកម្មនីមួយៗ
ដើម្បីបង្កើតបរិបទសម្រាប់ជំពូកទីមុខប្រាំ។

ក្នុងជំពូកទីដប់បី សេចក្តីទំនាយអំពីវិនាសកម្មបុរាណនឹងហាបីឡន
គឺសំដៅលើហាបីឡនសម័យចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ នោះគឺជាសុគតិពស្វយាសប្តិម
ដដែលគួរមានបង្ហាញជាប្រភពផងដែរ នៅក្នុងជំពូកទីដប់បួននៃសៀវភៅនេះ។

ហើយមានទេវតាមុនាក់ក្នុងចំណោមទេវតាទាំងបួនពិរ ដដែលកាន់ពងទាំងបួនពិរ
មានមកនិយាយនឹងខ្ញុំថា៖ «ចូរមកទីនេះ
ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកអំពីការវិនិច្ឆ័យនៃសាសនាសុគតិពស្វយាសដ៏ធំ
ដដែលអង្គុយលើទីក្រុងវិស្វនាម។ ពួកសុតចេញពីនេះដឹងដឹងបុរាណវិទូក៏ដូចជាមួយនាង
ហើយអ្នកសុនាក់នោះដែលនឹងដឹងដឹងសុភវិនិច្ឆ័យនៃពិភពនេះ។»
ដូចនេះ គាត់បាននាំខ្ញុំទៅក្នុងទីរោងចក្រស្រស់ស្អាត ដោយព្រះវិញ្ញាណ
ហើយខ្ញុំបានឃើញសុគតិមុនាក់អង្គុយលើស្រទាប់សាហាវពណ៌ក្រហមទឹម
ដដែលពេញនូវដោយឈ្មោះនៃការប្រមាថព្រះ ហើយមានកុហលប្រាំពីរ និងស្រងែដប់ៗ
សុគតិនោះស្រងែពាក់ពណ៌ស្រាយ និងពណ៌ក្រហមទឹម ហើយតុបតែងដោយមាស
តុប្បូងមានតម្លៃ និងគុណខ្ពង់ ដោយកាន់ពងមាសមួយនៅក្នុងដៃរបស់នាង
ដដែលពេញនូវដោយអំពើគួរសម្រាប់ខុតិយ
និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ក្នុងការកាន់ពងពិភពនេះ។
នៅលើថ្មដាសរបស់នាងមានឈ្មោះមួយគួរមានសរសេរថា៖ អាថ៌កំបាំង ហាបីឡនដ៏ធំ
មាតានៃសុគតិពស្វយាទាំងឡាយ និងនៃអំពើគួរសម្រាប់ខុតិយទាំងឡាយរបស់ផ្ទះនៃឱវិរណៈ
17:1-5។

ខ្ញុំគួរបំបែកបុរាណបទបន្តិច។ គោលបំណងនៃការសិក្សាអំពីទំនាយរបស់ក្រុងទីរុស
នោះទីបំផុត គឺដើម្បីជ្រើសរើសបុរាណវិទូសុគតិពស្វយាទំនាយរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
សរុបគ្នានឹងបុរាណវិទូសុគតិពស្វយារបស់ពួកជំនុំអាដហ្គ្រីស៊ីស្ទូនដើម្បីប្រាំពីរ។ យើងនឹងបង្ហាញថា
រដ្ឋាភិបាលរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាស្រងែមួយលើសុគតិពស្វយាដូចកូនចង្កៀមក្នុងវិរណៈ
ជំពូក១៣ ហើយថា សាសនាប្បកស្តេចដដែលពេញមកពីយុគដ៏ត គឺជាស្រងែមួយទៀត។
ស្រងែនៃសាសនាប្បកស្តេច បានក្លាយជាអាដហ្គ្រីស៊ីស្ទូនមីល្លីយ៉ាដ
នោះចំណុចដដែលពួកប្បកស្តេចនៃសហរដ្ឋអាមេរិក បានបដិសេធសារបស់ទេវតាទីមួយ។
នៅពេលយើងបានដាក់រឿងនោះឱ្យស្រងែក្នុងទីតាំងរួចហើយ យើងនឹងបង្ហាញថា
បុរាណវិទូសុគតិពស្វយារបស់ស្រងែប្បកស្តេច និងបុរាណវិទូសុគតិពស្វយារបស់ស្រងែសាធារណរដ្ឋ
ដើរសរុបគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយមានលក្ខណៈទំនាយសរុបគ្នា។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ
ព្រោះពួកវាស្ថិតនៅលើសុគតិពស្វយាដដែល នោះមានន័យថា
ស្រងែទាំងពីរស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាលតម្លៃជាមួយគ្នា។
ខ្ញុំនឹងលើកឧទាហរណ៍មួយនៃភាពសរុបគ្នានេះរបស់ស្រងែខាងពួកជំនុំ និងរដ្ឋ
នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក។ ពួកវាទាំងពីរ «ភ័យចេះ» តាមរបៀបរបស់ខ្លួន។

អសោយា ជំពូកមុខប្រាំ កំណត់ចំណុចទំនាយថា
អំណាចសម្តេចហាបីឡនបំបែកចេញពីអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ
ហើយក្នុងអំឡុងចិត្តសិបឆ្នាំនីមួយៗនេះ មនុស្សទាំងឡាយបំបែកចេញពីសម្តេចហាបី
និងមូលហេតុដដែលយុគដ៏តគួរមានហៅថាជាយុគដ៏ត។ ហេតុនេះរបស់ស្រងែប្បកស្តេច
នៅពេលពួកគេបំបែកខ្លួនចេញពីព្រះវិហារភាគលិក គឺ «ព្រះគម្ពីរ

និងព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះ»។ ពួកគេហេតុបំភ្លឺចេញថា ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថា
សម្មតិចេញពីតំណែងនោះ។

ពួកគេហេតុបំភ្លឺចេញថា ពួកគេស្រឡាត់ស្រឡាយក្នុងឯកសារបរិសុទ្ធ
ដែលពួកគេស្រឡាត់ស្រឡាយប្រគល់ឲ្យយើងកុសា

ហើយអះអាងថា ខ្លួនជាអ្នកការពារដ៏ឈានមុខរបស់វា។

«អស់អ្នកដែលក្រលាយទៅជាច្រើនក្នុងការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនអំពីព្រះបន្ទូល
ហើយដែលខកខានមិនឃើញន័យនៃមោឃភាពនៃព្រះគម្ពីរ
នោះប្រាកដជានឹងដាក់ខ្លួននូវខាងមាត់របស់ពួកគេជាមិនខាន។ ឥឡូវនេះមិនមាន
ពលរដ្ឋណាម្នាក់ប្រាប់យើងឲ្យសម្របខ្លួនចូលជាមួយលោកិយទៀតឡើយ។
ដានីយ៍កំពុងឈរនៅក្នុងចំណុចរបស់គាត់ និងនៅក្នុងទីកន្លែងរបស់គាត់។
ទំនាយរបស់ដានីយ៍នេះ និងរបស់យ៉ូហាន គួរតែហែនយល់។
ពួកវាបកស្រាយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកវាផ្តល់សេចក្តីពិតដល់លោកិយ
ដែលមនុស្សស្របគ្នាគ្នាគ្នាគ្នាគ្នា ទំនាយទាំងនេះគួរតែជ្រើសរើសសាកសួរនៅក្នុងលោកិយ។
ដោយសារការសម្របច្របត់របស់ពួកវានៅក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ
ពួកវានឹងពន្យល់ខ្លួនឯង»។ Kress Collection, 105.

ដូចគ្នានេះដែរ សូន្យបែបសាធារណរដ្ឋ ដែលតំណាងឲ្យរដ្ឋាភិបាលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
គួរតែបង្កើតឡើងឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ប្រជាជន និងសម្រាប់ប្រជាជន
ប៉ុន្តែប្រជាពលរដ្ឋនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ក៏មានភូមិភាគឯកសារដ៏សុទ្ធ
ដែលពួកគេស្រឡាត់ស្រឡាយប្រគល់ឲ្យយើងកុសាផងដែរ។ ឯកសារដ៏សុទ្ធនោះគឺ
រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃរដ្ឋាភិបាល
ដែលគួរតែបង្កើតឡើងឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ប្រជាជន គឺការបំបែកសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋបច្ចេកវិទ្យា។ ពួកគេហេតុបំភ្លឺចេញថា រដ្ឋធម្មនុញ្ញ
ដែលពួកគេស្រឡាត់ស្រឡាយប្រគល់ឲ្យយើងកុសា
ហើយដែលពួកគេហេតុបំភ្លឺចេញថា ខ្លួនជាអ្នកការពារផងដែរ។

«ហើយសូមឲ្យយើងចាំថា ការអ្នកអង្គរបស់ក្រុងរ៉ូមគឺថា នាងមិនដែលផ្តល់បុគ្គលឡើយ។
គោលការណ៍របស់ Gregory VII និង Innocent III
នៅតែជាគោលការណ៍របស់សាសនាចក្រកាតូលិករ៉ូមដដែល។
ហើយបើនាងមានតម្លៃណាមួយប៉ុណ្ណោះ
នាងនឹងអនុវត្តតាមដោយកម្រិតខ្ពស់ក្នុងការចាញ់សត្រូវក្នុងមកឡើយ។
ពួកប្រធានស្តេចស្តេចមិនដឹងថា ខ្លួនកំពុងធ្វើអ្វីទេ នៅពេលដែលពួកគេស្មើនឹង
យុទ្ធសាស្ត្រយកជំនួយពីក្រុងរ៉ូមក្នុងកិច្ចការលើកតម្កើងថ្មីនៃអាទិភាព។
ខណៈដែលពួកគេកំពុងខិតខំសម្រេចគោលបំណងរបស់ខ្លួន
ក្រុងរ៉ូមកំពុងមានបំណងសុំការអំណាចរបស់នាងឡើងវិញ
ដើម្បីយកឧត្តមភាពដល់នាងហេតុបំបង់មកវិញ។
សូមឲ្យគោលការណ៍នេះគួរតែបង្កើតឡើងមុននៃសហរដ្ឋអាមេរិកថា
សាសនាចក្រអាចប្រើ ឬគ្រប់គ្រងអំណាចរបស់រដ្ឋបាន;
ថាការអនុវត្តសាសនាអាចគួរតែបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ស្តីលើ; និយាយដោយសង្គមខ្មែរថា
អំណាចរបស់សាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្រគល់ឲ្យគ្រូបដណ្តប់លើមនសិការ
នោះដ៏យឆបុរសរបស់ក្រុងរ៉ូមក្នុងបុរាណនេះនឹងគួរតែជាជំនួយមិនខាន។»

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទផ្តល់សេចក្តីពិតព្រមទាំងអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលកំពុងខិតជិតមកដល់
លំហើយ; ប្រសិនបើសេចក្តីពិតព្រមនេះគួរតែមិនអំពើ»

នោះពិតប្រាកដស្មើគ្នាដែលបានដឹងថា គោលបំណងរបស់រ៉ូមពិតប្រាកដជាអ្វី
លុះត្រាតែពេលនោះយើងក៏ហើយក្នុងការរួចផុតពីអន្តរាគមន៍
នាងកំពុងរីកចម្រើនក្នុងអំណាចដោយសង្រ្គោះសុដ្ឋាន។
គោលលទ្ធផលរបស់នាងកំពុងបញ្ចេញឥទ្ធិពលរបស់វានៅក្នុងសាលានីតិបុព្វញ្ញតុតិ
នៃក្រុងពួកជំនុំ និងនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។
នាងកំពុងសង្ខេបនូវសំណង់ខ្ពស់ជាងមហិមារបស់នាង
ដល់នៅក្នុងក្រុងដែលសម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃសំណង់ទាំងនោះ
ការប្រកួតប្រជែងរបស់នាងកាលពីមុននឹងត្រូវបានផ្ដើមឡើងមុនៗទៀត។
ដោយលាក់លៀម និងដោយគុណអនុកណ្តាសង្ឃឹម
នាងកំពុងពង្រឹងកម្រិតរបស់នាង ដើម្បីជំរុញគោលដៅទូទៅរបស់នាង
នៃពេលវេលាដែលនាងរាយការណ៍។ អ្វីទាំងអស់ដែលនាងប្រកាស
គឺទីតាំងអំណោយផល ហើយទីតាំងនោះកំពុងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនាងរួចហើយ។
មិនយូរទេ យើងនឹងឃើញ ហើយនឹងមានអារម្មណ៍ដឹងច្បាស់ថា
គោលបំណងរបស់នាងគឺជាអ្វី។ អនុកណ្តាសង្ឃឹមដោយដល់ជឿ
និងគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយហេតុនេះ នឹងទទួលបានការគិតដៀល
និងការប្រកួតប្រជែង»។ The Great Controversy, 581.

ប្រសិនបើអ្នកអាចរកបានវចនានុក្រមណាមួយដែលបានបោះពុម្ពមុនឆ្នាំ 1950
ហើយស្រង់វាមកក្នុង «សុភវិស្វល្យោកពណ៌ក្រហមចង្រៃ»
ឬបុរាណសម័យនៃបុរាណសម័យនៃវិវរណៈ ជំពូក 17 នោះវចនានុក្រមទាំងអស់មុនឆ្នាំ
1950 ទាំងនោះសុទ្ធជតបញ្ជាក់ថា ព្រះវិហារ្យម៉ាងកាតូលិកគឺជាសុភវិស្វល្យោកវិវរណៈ ជំពូក
17។ សហរដ្ឋអាមេរិក សក្តានុពលនៃពិភពលោកនៃវិវរណៈ ជំពូក 13 ភូមិចេតិកកាលរបស់ខ្លួន
មិនថាជាសុភវិស្វល្យោកនិយម ឬសុភវិស្វល្យោកនិយមនៃសាធារណរដ្ឋបន្តិចមកដោយ។ សុចរិតទាំង
ពីរនេះបានកើតឡើងពីការតវ៉ាប្រឆាំងនឹងអំណាចផ្តាច់ការខាងសាសនារបស់សម្តេចប៉ាប
និងអំណាចផ្តាច់ការខាងនយោបាយរបស់សុដ្ឋានទាំងឡាយដែលបានគាំទ្រនាង
ឬដូចដែលព្រះគម្ភីរបានមានប្រសាសន៍ថា សុដ្ឋានទាំងឡាយដែល
«បានប្រព្រឹត្តកំហុសធំៗក្នុងកុលាបត» ជាមួយនាង។ មុននឹងយើងលើកយក អសោយ ជំពូក 23
មកពិនិត្យ យើងនឹងផ្តល់ទិដ្ឋភាពទូទៅយ៉ាងខ្លីអំពីដំបូងផ្តល់ទៀតដល់ អសោយ
កំណត់សម្គាល់អំពី «ទំនាយនៃសេចក្តីវិនាស» មួយ ដុបិត «បន្ទុក»
ទាំងដប់មួយនោះសុទ្ធជតមែននឹងដូចនោះផង។

អសោយ ជំពូក ១៣ គឺជាបន្ទុកសុភវិស្វល្យោកនៃក្រុង «ថ្មដង្កូវក្រហម»។ ហើយឡាន
នោះបើជាត្រូវបានគ្រប់គ្រង
និងដឹកនាំដោយសាសនាចក្រកាតូលិកនៃថ្មដង្កូវក្រហមក៏ដោយ
ក៏ត្រូវបានផ្តល់ឡើងដោយអំណាចបី
ដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អារម្មណ៍ខ្ពស់ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៦។
នៅក្នុងទំនាយនៃវិវរណៈកម្មប្រឆាំងនឹងហើយឡានសម័យទំនើបក្នុងជំពូក ១៣
មានអំណាចបីត្រូវបានតំណាងឡើង គឺ ហើយឡាន លូស៊ីហ្ស៊ី និងអាស៊ីរី
ដែលតំណាងឱ្យសក្តានុពល (អាស៊ីរី) នាគ (លូស៊ីហ្ស៊ី) និងហោរាក្នុងកុលាយ (ហើយឡាន)។
អាស៊ីរី និងហើយឡាន គឺជាអំណាចបំផ្លាញសាសនាទាំងពីរ
ដែលព្រះបន្ទូលដើម្បីដាក់ទោសអីស្រាអែលបុរាណ ហើយអាស៊ីរីបានមកមុន
ដោយនាំកុលសម្ព័ន្ធដំបូងទៅភាគខាងជើងទៅជាល្បឿនលឿន ហើយបន្តទៀតមក
ហើយឡានបាននាំកុលសម្ព័ន្ធពីរនៃភាគខាងត្បូង គឺយូដា។

អីស្រាអែលគឺជាចៀមមួយដែលត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ;
សត្រូវត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញនៅមុនដំបូង សុដចេអាសូស៊ីបានលេង;
ហើយនៅចុងក្រោយនេះ នប្លើកុនសោរ សុដចេហាប៊ីឡូន បានបំបាក់ឆ្អឹងរបស់វា។
ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវក្រីស្ទបានប្រកាសថា ទាំងអស់នេះ មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖
មើលចុះ យើងនឹងដាក់ទោសសុដចេហាប៊ីឡូន និងស្រុករបស់គាត់
ដូចដែលយើងបានដាក់ទោសសុដចេអាសូស៊ីដែរ។ យេរេមា 50:17, 18។

ដំបូង អាសូស៊ីបាននាំជនជាតិអីស្រាអែលដល់កុលសម្ព័ន្ធខាងជើងទៅជាឈ្មួលរើយ
ហើយបន្ទាប់មក
ហាប៊ីឡូនបាននាំជនជាតិយូដាពីកុលសម្ព័ន្ធខាងត្បូងទៅជាឈ្មួលរើយ។
ការជាឈ្មួលរើយទាំងពីរនេះជាការបំពេញនៃ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលទ្ធិវិវិធី ជំពូកមុនបុរាណវិទ្យា។
«បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលទ្ធិវិវិធីនេះ គឺជា «ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលា» ដំបូងបំផុតដែល
William Miller បានរកឃើញ ហើយវាបញ្ជាក់ថា
នៅពេលអាសូស៊ីចាប់យកកុលសម្ព័ន្ធខាងជើង
នោះបានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការកម្ទេចខ្ចាត់ខ្ចាយមួយ
ដែលបានបន្តអស់រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមកហើយ។
រយៈពេលនោះបានចាប់ផ្តើមនៅពេលពួកគេត្រូវនាំទៅជាឈ្មួលរើយក្នុងឆ្នាំ 723BC
ហើយបានបញ្ចប់នៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។
កុលសម្ព័ន្ធខាងត្បូងត្រូវបានហាប៊ីឡូននាំទៅជាឈ្មួលរើយក្នុងឆ្នាំ 677BC
ដោយចាប់ផ្តើម «បុរាណវិទ្យា» ប្រឆាំងនឹងយូដា
ដែលបានបញ្ចប់នៅចំណុចដូចគ្នានឹងទំនាយ 2300 ឆ្នាំ ក្នុង ដានីយ៍លែ 8:14
គឺនៅចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ អាសូស៊ី និងហាប៊ីឡូន បានបំពេញគោលបំណងដូចគ្នា
នៃការដាក់ទោសក្នុងចំពោះការបោះបង់បុរាណវិទ្យាស្រុកព្រះ
ប៉ុន្តែទំនាយមុននោះត្រូវបានអនុវត្តតាមដោយអាសូស៊ី
ហើយបន្ទាប់មកដោយហាប៊ីឡូន។

ក្នុងទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍នៃអំណាចទាំងបីនៅក្នុងជំពូកទីដប់បី
ហាប៊ីឡូនគឺជាបុរាណវិទូរបស់អាសូស៊ី ព្រោះនាងបានមកក្រោយ
ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើកិច្ចការដូចគ្នាទៅនឹងបុរាណវិទូរបស់ព្រះ។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ប្រាំ ទំនាយបន្តទុកប្រឆាំងនឹងម្ចាស់
គឺប្រឆាំងនឹងក្រុមជំនុំប្រតិភូស្តេច។

«ការពិពណ៌នាអំពីសាសនាចក្រម្ចាស់នេះ
តំណាងឲ្យពួកក្រុមជំនុំទាំងឡាយដែលបានកុលាយដូចជាម្ចាស់។
ពួកគេមិនបានឈរយ៉ាងមាំមួននៅតាមគ្នានិក្ខេបនៃកិច្ចចររបស់ខ្លួន
ដូចជាអ្នកយាមដ៏ស្មោះត្រង់ឡើយ។
ពួកគេមិនបានសហការជាមួយបញ្ញត្តិក្នុងស្ថានភាព
ដោយប្រើសមត្ថភាពដែលព្រះបានផ្តល់ឲ្យ ដើម្បីបំពេញតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ
ទប់ទល់នឹងអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត
ហើយប្រើអំណាចគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានផ្តល់ឲ្យពួកគេ
ដើម្បីបំពេញសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិតនៅក្នុងលោកិយរបស់យើង។
ពួកគេមានចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានអនុវត្តតាមអ្វីដែលពួកគេបានដឹងនោះឡើយ»។ Seventh-day

ពួកជំនុំប្បកសេតង់ដលៃហានធុលាក់ គឺជាពួកជំនុំដលៃហានបន្តតង់ដើរជាមួយព្រះអម្បាល
នៃពេលដលៃប្បកសេតង់និយមដលៃនៃសេសលំហានរត់ចេញ
នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទេវតាទីពីរ។ ម៉ូអាប៊ីគឺជាអាដ្យែនីស្ត
គឺជាសុនដៃប្បកសេតង់ដលៃហានធុលាក់។

ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ គឺស្តីអំពីទីក្រុងដាម៉ាស្កុស
ហើយវាត្រូវបានកំណត់ថាជាទីក្រុងមួយដលៃត្រូវបានដកចេញ
ទីក្រុងមួយជានិមិត្តភាពនៃគម្ពីរ ហើយនគរដលៃត្រូវបានដកចេញនៃក្នុង
«ថ្មដៃក្រហម» គឺសហរដ្ឋអាមេរិក។

ជំពូកទីដប់ប្រាំបួន គឺជាពាក្យទំនាយអំពីវិនាសកម្មបុរាណនិងអស្ចារ្យ
ដលៃតំណាងឲ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ និងពិភពលោកទាំងមូល។

ព្រះបន្ទូលទំនាយវិនាសកម្មបីបន្ទាប់នៃក្នុងជំពូកទីមុខមួយ
គឺបុរាណនិងដៃដ្យាវល្យាស្តបានដកឱ្យស្របស្រួលនៃភាគខាងត្បូង គឺឌូម៉ា
និងអាហ្វ្រិក។ ព្រះបន្ទូលទំនាយវិនាសកម្មទាំងបីនេះកំណត់សម្គាល់អំពីសុលាម
ស្របតាមវិបត្តិទាំងបីនៃក្នុងវិវរណៈ 8:13។

ទំនាយអំពីវិនាសកម្មនៃក្នុងជំពូកទីមុខពីរ
បង្ហាញអំពីការប្រែប្រួលនៃអាដ្យែនីស្តលាវឌីក និងអាដ្យែនីស្តភីឡាដែល
នៃពេលច្បាប់ថ្មដៃក្រហមត្រូវបានអនុវត្ត។

ហើយបន្ទាប់មក នៃក្នុងជំពូកសាមសិប យើងឃើញបន្ទុកអំពីសក្តានុពលខាងត្បូង
ដលៃជាប្រភពប្រៀបធៀបទីពីរនៃការប្រែប្រួលរបស់អាដ្យែនីស្តភីឡាដែល។
ការប្រមូលបន្ទុកទាំងអស់របស់អសោយមក្រុមគ្នា តាមពិតទៅ
គឺដលៃដលៃគ្នាអង្គទំនាយនីមួយៗសុទ្ធតែទាំងអស់នៃក្នុង «ថ្មដៃក្រហម»។
ឧញ្ញកំពុងផ្សព្វផ្សាយអសោយ ជំពូកមុខបី ដើម្បីបង្ហាញថា
បុរាណសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ
គ្រប់គ្រងចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដលៃច្បាប់ថ្មដៃក្រហម។

ដោយសារតែ «ពុយកាវីបុរាណនីមួយៗបាននិយាយសម្រាប់សម័យរបស់យើងច្រើនជាងសម្រាប់
សម័យរបស់ខ្លួន ដូច្នេះការពុយកាវីរបស់ពួកគេមានអានុភាពសម្រាប់យើង» នោះព្រះ
បន្ទូលទំនាយគ្រប់ប្រការកំពុងតែមានបន្ទូលអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
។ សេចក្តីពិតនេះ រួមផ្តល់ជាមួយនឹងការពិតដលៃថា
«គ្រប់ករណ៍ទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរជួបគ្នា ហើយបញ្ចប់» នៃក្នុងករណ៍វិវរណៈ បានបង្ហាញ
កើតឲ្យករណ៍វិវរណៈកុលាយជាចំណុចយោងសម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយសាក្សីភាពទំនាយអំពីព្រឹត្តិការណ៍
នៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។

នៃក្នុងជំពូកទីដប់ប្រាំពីរនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ យើងឃើញសុភ័ព្វស្វយ័ត
ដលៃបុរាណនិមិត្តភាពជាមួយស្តេចទាំងឡាយនៃដៃដ្យាវល្យាស្ត
ហើយឃើញការជំនុំជម្រះថ្មដៃក្រហមរបស់នាង។

រួចមក ទេវតាមួយក្នុងចំណោមទេវតាទាំងប្រាំពីរដលៃកាន់បានទាំងប្រាំពីរ
បានមកនិយាយនឹងឧញ្ញថា៖ «ចូរមកទីនេះ

ខ្ញុំនឹងបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញការជំនុំជម្រះលើស្ត្រីពស្វយាដ៏ធំ
ដែលអង្គុយលើទីក្រុងច្រើន។ ជាមួយនោះ
ស្ត្រីច្រើនទៀតនៃនីមួយៗនៃបុរីត្រូវបានដកចេញពីសហគមន៍ ហើយអ្នកស្រុកនៃលើផ្ទៃ
នីមួយៗនៃសហគមន៍នេះត្រូវបានដកចេញពីសហគមន៍របស់នាង។» វិវរណៈ 17:1, 2

ពួកហោរាមិនដែលផ្សាយគុណទេ។

ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកហោរាស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកហោរាផ្ទាល់។
ដូច្នេះមិនមែនជាអ្នកនិពន្ធនៃភាពច្របូកច្របល់ទេ
ប៉ុន្តែជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត ដូចជាក្នុងក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់ពួកបរិសុទ្ធ។ ១
កូរិនថូស 14:32, 33។

នៅចុងសម័យនៃលោកីយ «ការជំនុំជម្រះលើស្ត្រីពស្វយាដ៏ធំ
ដែលអង្គុយលើទីក្រុងច្រើន» ស្ត្រីពស្វយាដ៏ធំដែល
«ស្ត្រីច្រើនទៀតនៃនីមួយៗនៃបុរីត្រូវបានដកចេញពីក្រុងច្រើន»
ស្ត្រីពស្វយាដ៏ធំដែលបានផ្សព្វផ្សាយ «អ្នកស្រុកនៃលើផ្ទៃនីមួយៗ» ស្ត្រីនិង
«ដោយសារតែអំពើកំផ្លិតរបស់នាង» ត្រូវបានអសោយបង្ហាញជា «ស្ត្រីសំផង»
ដែលត្រូវបានបំបាត់ចេញពីអស់រយៈពេល «ចុងបំបាត់ស្ត្រីចម្បងអង្គុយ»
ឬចិត្តសិបនាំទំនាយ។ កាលណាចិត្តសិបនាំនោះបានបញ្ចប់ ទីរួម
«នឹងប្រព្រឹត្តអំពើកំផ្លិតជាមួយនគរទាំងអស់នៃលោកីយ»។ ស្ត្រីសំផងរបស់អសោយ
គឺជាស្ត្រីពស្វយាដ៏ធំរបស់យូហាន។ ស្ត្រីសំផងរបស់អសោយ និងស្ត្រីពស្វយារបស់យូហាន
តំណាងឲ្យព្រះវិហារម៉ោងកាតូលិក ដូចជាក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ស្ត្រីជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារ។

ភរិយាទាំងឡាយ អើយ ចូរចុះចូលចំពោះបុត្ររបស់ខ្លួន ដូចជាចំពោះព្រះអម្ចាស់។
ដូចជាបុត្រជាតិក្នុងភរិយា ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទទទួលបានជាតិក្នុងភរិយា
ហើយទទួលបានសង្គ្រោះនៃប្រកាយ។ ដូចនេះ ដូចដែលពួកជំនុំចុះចូលចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
នោះភរិយាទាំងឡាយក៏ត្រូវចុះចូលចំពោះបុត្ររបស់ខ្លួនក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែរ។
បុត្រទាំងឡាយ អើយ ចូរសួរឡាញ់ភរិយារបស់ខ្លួន ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានសួរឡាញ់ពួកជំនុំ
ហើយបានប្រទានអង្គុយសម្រាប់ពួកជំនុំ
ដើម្បីឲ្យទទួលបានក្រៃពេកនៃពួកជំនុំនោះជាបរិសុទ្ធ
ហើយសម្រាប់ការសាងសង់ជាមួយនឹងទីក្រុង ដោយព្រះបន្ទូល
ដើម្បីឲ្យទទួលបាននូវពួកជំនុំមកចុះក្នុងអង្គុយ ជាពួកជំនុំដ៏រុងរឿង
ដែលគ្មានសុភាព គ្មានជុំវិញ ឬអ្វីៗទាំងនោះឡើយ ប៉ុន្តែឲ្យទទួលបានបរិសុទ្ធ
និងឥតខ្ចោះ។ ដូចនេះ បុរសទាំងឡាយត្រូវសួរឡាញ់ភរិយារបស់ខ្លួន
ដូចជាប្រកាយរបស់ខ្លួនដែរ។ អ្នកណាដែលសួរឡាញ់ភរិយារបស់ខ្លួន
នោះគឺសួរឡាញ់ខ្លួនដែរ។
ដូច្នេះមិនដែលមានអ្នកណាស្រឡាត់ស្រាវរបស់ខ្លួនឡើយ តែចិត្តចម្រើនបីបាច់
និងចម្រើនក្រាវិញ ដូចដែលព្រះអម្ចាស់ទទួលបានផ្ទៃពោះពួកជំនុំដែរ។
ដូច្នេះយើងជាសមាជិកនៃប្រកាយទាំង ជាសាច់នៃសាច់ទាំង ហើយជាអ្វីដែលអ្វីដែលទាំង
ហេតុនេះហើយ បានជាបុរសម្នាក់នឹងចាកចេញពីឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន
ហើយទៅរកជាប់ជាប់នឹងភរិយារបស់ខ្លួន ហើយអ្នកទាំងពីរនឹងត្រឡប់ជាសាច់តែមួយ។
នេះជាអាថ៌កំបាំងដ៏ធំមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងពួកជំនុំ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា
ម្នាក់ៗត្រូវសួរឡាញ់ភរិយារបស់ខ្លួន ដូចជាសួរឡាញ់ខ្លួនដែរ

ហើយភរិយាក៏ត្រូវគោរពបូតិរបស់ខ្លួនដែរ។ អកេស្វរ ៥:២២-៣៣។

សាវកប៉ូលបានកំណត់ថា ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានតំណាងដោយទំនាយជាសុភ័យមុនាក់។ ដូច្នេះ សុភ័យមុនាក់ក្នុងទំនាយ គឺជាក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែតែក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺ «បរិសុទ្ធ និងគតស្មោះ»។ ក្រុមជំនុំដែលមិនបរិសុទ្ធ ត្រូវបានតំណាងដោយសុភ័យមិនបរិសុទ្ធ ដូច្នេះ អសោយបានសម្គាល់នាងជាស៊ីរីពស្តេយា ហើយយ៉ូហានជាស៊ីរីលក់កាម។ ពួកនាងតំណាងឲ្យសម្ភពហែមជាស៊ីរីលក់កាម ហើយក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាព្រហ្មចារី។

ដុបិតខ្សែមានសចក្ខីច្បាស់នៃចំពោះអុនករាល់គ្នា
ដោយសចក្ខីច្បាស់នៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ព្រោះខ្សែមានភ្ជាប់ពាក្យអុនករាល់គ្នានឹងបុគ្គលមួយ
ដើម្បីឲ្យខ្សែអាចនាំអុនករាល់គ្នាមកជុំវិញដល់ព្រះគ្រីស្ទ
ដូចជាព្រហ្មចារីបរិសុទ្ធមុនាក់។ ២ កូរិនថូស ១១:២

មិនត្រឹមតែព្រះវិហាររបស់ព្រះត្រូវបានតំណាងថាជាសុភ័យព្រហ្មចារីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនាងក៏ត្រូវបានភ្ជាប់ពាក្យនឹងស្តេចម៉ែនាក់ប៉ុណ្ណោះផងដែរ។ ទីរុស និងស្តេចស្តេយាផងដែរ បុរសយ៉ូហានបានបញ្ជាក់អំពីសហយស្តមន៍ជាមួយស្តេចទាំងឡាយនៃផែនដី។ ព្រះវិហារកាតូលិកមានទំនាក់ទំនងជាមួយបុរសជាច្រើន មិនមែនតែម៉ែនាក់ទេ។ ដានីយ៉ែលប្រាប់យើងថា ស្តេចទាំងនោះគឺជានគរទាំងឡាយ។

នេះគឺជាស្តេច; ហើយយើងនឹងទទួលបានការបកស្រាយរបស់វានៅចំពោះព្រះមហាក្សត្រ។ ឱ ព្រះមហាក្សត្រ ទ្រង់ជាស្តេចលើស្តេចទាំងឡាយ
ដុបិតព្រះនៃស្តេចស្តេចបានប្រទាននគរ អំណាច កម្ពស់ និងសិរីល្អ ដល់ទ្រង់។
ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលកូនមនុស្សរស់នៅ សត្វព្រៃនៃទីវាល
និងសត្វស្រាលបានលឺមើល ទ្រង់បានប្រគល់វាទាំងអស់ទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ហើយបានតែងតាំងទ្រង់ឲ្យគ្រប់គ្រងលើវាទាំងអស់។ ទ្រង់គឺជាក្រហលមាសនេះ។
ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់ នឹងមាននគរមួយទៀតកកើតឡើង ដល់ទាបជាងទ្រង់
ហើយមាននគរទីបីមួយទៀតជាលង្កា ដល់នឹងគ្រប់គ្រងលើផែនដីទាំងមូល។
ហើយនគរទីបួននឹងរឹងមាំដូចដក់ ពីព្រោះដក់បំបែកជាបំណែកៗ
ហើយបង្កក្បាបអ្វីៗទាំងអស់ ហើយដូចដក់ដល់បំបែកវាទាំងនេះទាំងអស់
នគរនោះក៏នឹងបំបែកជាបំណែកៗ នឹងកិនកម្ទេចផងដែរ។ ដានីយ៉ែល ២:៣៦-៤០។

នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ២ នគរទាំងឡាយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងពន្យល់។
នៅពេលដានីយ៉ែលបកស្រាយស្តេចនោះដល់នប្បិកុនសោរ គាត់បានជូនដំណឹងដល់នប្បិកុនសោរថា ទ្រង់ជាក្រហលមាស។
ក្រហលមាសគឺជាស្តេចមួយអង្គ ប៉ុន្តែស្តេចមួយអង្គតំណាងឲ្យនគរមួយ។
ព្រះវិហារកាតូលិករូបមាត់គឺជាស្តេចស្តេយាផងដែរ
ដល់បុរសព្រឹត្តអំពើបុរសចាកសីលធម៌ជាមួយនឹងស្តេចទាំងអស់នៃផែនដី
នៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆ្នាំទំនាយ។
ស្តេចទាំងឡាយជានិមិត្តរូបតំណាងឲ្យមនុស្សទាំងឡាយ
ហើយទីរុសជាសុភ័យមិនបរិសុទ្ធមុនាក់។ សុភ័យមុនាក់គឺជាព្រះវិហារមួយ
ស្តេចស្តេយាគឺជាព្រះវិហារមិនបរិសុទ្ធមួយ; បុរសមុនាក់គឺជាស្តេចមួយអង្គ
ហើយស្តេចមួយអង្គគឺជានគរមួយ។ សុភ័យមុនាក់គឺជាព្រះវិហារមួយ
ហើយស្តេចមួយអង្គគឺជារដ្ឋមួយ។

ទំនាក់ទំនងខុសច្បាប់រវាងអង្គភាពទាំងពីរនេះតំណាងឲ្យអំពើបុរាណបាបខាងវិញ្ញាណ។

រដ្ឋបឋមមុនពេលពួកគេប្រកាសអំពីការប្រកាសនេះ គឺជាឯកសារដ៏ទៃភាពមួយ ដែលបញ្ចេញតួនាទីភាពចាំបាច់នៃការរក្សាអង្គភាពទាំងពីរនេះឲ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ទោះបីជាយើងមិនទាន់បញ្ចប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណក្នុងទ្វីបជាសាសនាចក្រម៉ែត្រូលីកក៏ដោយ ក៏នៅចំណុចនេះ៖

ហាក់ដូចជាសមស្របក្នុងការលើកឡើងអំពីនិមិត្តរូបមួយទៀតនៅក្នុង អសោយ ២៣ ដែលពន្យល់អំពីនិមិត្តរូបព្រះបាទស៊ីន និងស៊ីន—សាសនាចក្រ និងរដ្ឋ។

មើលចុះ ដទៃនៃជីវិតរបស់ពួកគេខាងលើ បុរាណដទៃនេះមិនទាន់មានឡើយ ដរាបដល់ពួកអាសូស៊ីរីប ានបង្កកើតវាសម្រាប់ពួកអ្នកដទៃដែលស្ថានភាពនៅក្នុងទីរោងចក្រស្ថានភាព;
ពួកគេហេតុអ្វីបានជាបំបែកបំបែកឡើង ពួកគេហេតុអ្វីបានជាមានរបស់ឡើង;
ហើយគាត់បាននាំវាទៅកាន់ស្ទើរតែគ្រប់គ្រាន់។ អសោយ ២៣:១៣

ក្នុងខនៈ ជនជាតិអាសូស៊ីរីបានបង្កកើតស្រុកដ៏រស់ដនជាតិខាងលើ ហើយបានស្ថាបនាទាំង «ប៉ម» និង «រាជវាំង»។ ជនជាតិអាសូស៊ីរីជានិមិត្តរូបនៃម្យ៉ាង ហើយជនជាតិខាងលើតំណាងឲ្យមន្ត្រីក្នុងសាសនាសាសនាអាទិកំហែងរបស់ហាប៊ីឡូន។ «ប៉ម» មួយគឺជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារ។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងនូវពាក្យប្រាប់បុរាណដ៏ចម្លែកទាំងអស់ យេស៊ូវ វិញ្ញាណអធិបូហាយលើពាក្យប្រាប់បុរាណដ៏ចម្លែកនោះដូចតទៅ៖

«ក្នុងពាក្យប្រាប់បុរាណដ៏ចម្លែកនោះ មុចាស់ផ្ទះតំណាងឲ្យព្រះជាមុចាស់ ចំណែកឯចម្លែកទាំងអស់យេស៊ូវតំណាងឲ្យជាតិយូដា ហើយរបងតំណាងឲ្យក្រុមវិន័យដ៏ទៃភាព ដែលជាការការពាររបស់ពួកគេ។ ប៉មនោះជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារ»។ Desire of Ages, 596.

ជនអាសូស៊ីរីបានបង្កកើតដទៃនៃជីវិតរបស់ពួកគេខាងលើ ដែលបានស្ថាបនាក្នុងមុខមួយ (ប៉ម) និង «ព្រះរាជវាំង» មួយ។ «ព្រះរាជវាំង» មួយតំណាងឲ្យ «ស្ថិតិ» មួយ ហើយ «ស្ថិតិ» នោះវិញតំណាងឲ្យនគរមួយ។ នគរមួយក៏ស្រដៀងនឹងតំណាងជាទីក្រុងមួយផងដែរ។

ហើយពួកគេហេតុអ្វីបានជា «មក ចូរយើងសង់ទីក្រុងមួយ និងប៉មមួយសម្រាប់ខ្លួនយើង ដែលកំពុងរស់នៅអាចឈានទៅដល់ស្ថានសួគ៌; ហើយចូរយើងផ្ទុយឲ្យខ្លួនយើងមានឈ្មោះល្អប្រសើរ ដើម្បីបើកុំឲ្យយើងស្លាប់នៅក្នុងដីដូចជានិមិត្តរូបទាំងមូល»។ លោកបុរាណប្រាសាទ ១១:៤

«ប៉ម» និង «រាជវាំង» ដែលជនជាតិអាសូស៊ីរីបានបង្កកើតឡើង គឺជា «ទីក្រុង» និង «ប៉ម» ដែល និមិត្ត បានសង់ឡើង។

ហើយសាកសពរបស់ពួកគេនឹងដកចេញពីផ្ទៃដីនៃទីក្រុងដ៏ធំ ដែលតាមន័យខាងវិញ្ញាណហៅថា ស្នំ និងអស៊ីរី ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងស្នើសុំឲ្យមានឥរិយាបថដ៏ល្អ។ វិវរណៈ 11:8។

ការបំផុសគំនិតមានបុរាណយើងថា «ទីក្រុងធំ» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ តំណាងឲ្យរាជាណាចក្រហាវ៉ាង ក្នុងអំឡុងពេលនៃប្រជុំគ្នាដ៏ល្អ។

«ទីក្រុងធំ» ដដែលនោះតាមផ្លូវរបស់វា សាក្សីទាំងពីរគ្រូរមានសម្លាប់ ហើយសាកសពរបស់ពួកគេក៏នៅទីនោះ គឺជា «អេហ្ស៊ីប» ក្នុងន័យ «ខាងវិញ្ញាណ»។ ក្នុងចំណោមជាតិទាំងអស់ដដែលគ្រូរមានបង្ហាញនូវក្នុងបុគ្គលិកសាស្ត្រព្រះគម្ពីរ អេហ្ស៊ីបមានបដិសេធយ៉ាងក្រៃបេតិកភណ្ឌបំផុតចំពោះការមានព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយមានបុរាណវិទ្យាបញ្ជាក់ពីរបស់ទ្រង់។

មិនដដែលមានសង្គមអង្គការណាមួយប្រកាសការបោះបង្គោលដោយចំហ និងដោយក្រអឺតក្រទម បុរាណវិទ្យាដ៏អំណាចរបស់ស្ថានសួគ៌ លើសជាងសង្គមច្រើនអេហ្ស៊ីបនោះឡើយ។

នៅពេលសាក្សីរមាននាមកជូនគាត់ដោយម៉ូសេ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ជាវោនមានឆ្លើយដោយអំណួតថា៖ «ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាធរណី»

ដដែលខ្ញុំគ្រូរស្តាប់តាមព្រះសូររបស់ទ្រង់ ដើម្បីឱ្យអីស្រាអែលចេញទៅ? ខ្ញុំមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូទេ ហើយលើសពីនេះទៀត ខ្ញុំក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យអីស្រាអែលចេញទៅដែរ»។ និក្ខមន៍ 5:2, A.R.V.

នេះគឺជាអធិទេសន៍ ហើយជាតិដដែលគ្រូរមានកំណាងដោយអេហ្ស៊ីប និងបញ្ចេញសំឡេងនៃការបដិសេធដូចគ្នាចំពោះការទាមទាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយនឹងបង្ហាញចេញនូវវិញ្ញាណនៃការមិនជឿ និងការបុរាណវិទ្យាដូចគ្នា។ «ទីក្រុងធំ» ក៏គ្រូរមានប្រៀបធៀប «ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណ» ទៅនឹងស្នូលផ្ទៃផងដែរ។

ភាពពុករលួយរបស់ស្នូលក្នុងការបំពានក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ គ្រូរមានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញជាពិសេសនៅក្នុងអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ។ ហើយអំពើហាបនេះក៏នឹងក្លាយជាធាតុផ្គុំនៃផលចេញលំបាកមួយនៃតួនាទីដែលគ្រូរបំពេញតាមលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់បែបគម្ពីរនេះផងដែរ។

«ដូចនេះ តាមពាក្យរបស់ហ្វោរ មុនឆ្នាំ 1798 បន្តិច អំណាចមួយដដែលមានដើមកំណើត និងលក្ខណៈសាតាំង និងកំណើតឡើងដើម្បីបំផ្លាញសង្គមបុរាណវិទ្យាដ៏មានព្រះគម្ពីរ។ ហើយនៅក្នុងដៃនៃដដែលសក្តិភាពរបស់សាក្សីទាំងពីររបស់ព្រះគ្រូរមានបំបិទយ៉ាងនេះ នោះអធិភាពនៃការមិនជឿថាមានព្រះ ដូចជាវោន និងភាពអសីលធម៌ដែលដែល ដូចស្នូល នឹងគ្រូរមានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញ។»

«ទំនាយនេះមានទទួលការបំពេញយ៉ាងគ្រឹមគ្រូរបំផុត និងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងបុគ្គលិកសាស្ត្ររបស់បុរេសាស្ត្រ។ ក្នុងអំឡុងបដិវត្តន៍ ឆ្នាំ 1793

“ពិភពលោកមានរូបជាលើកដំបូងអំពីសក្តិភាពនុសសមួយក្រុម ដដែលកំណើត និងទទួលការអប់រំក្នុងអរិយធម៌ ហើយអះអាងសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងជាតិមួយដ៏បុរស បំផុតក្នុងចំណោមជាតិនានាទៅបង្កើត លើកសំឡេងរបស់ពួកគេឡើង ដើម្បីបដិសេធសេចក្តីពិតពីសិទ្ធិបំផុត ដដែលព្រលឹងមនុស្សទទួលយក ហើយលះបង់ជាឯកច្ឆន្ទនូវជំនឿ និងការថ្កោលបង្គំចំពោះព្រះមួយអង្គ។” —Sir Walter Scott, Life of Napoleon, vol. 1, ch. 17.

“បុរេសាស្ត្រគឺជាតួអង្គមួយគត់នៅក្នុងពិភពលោក ដដែលមានកំណត់ត្រាពិតប្រាកដនៃសេចក្តីថា ក្នុងនាមជាជាតិមួយ នាងមានលើកដៃ របស់នាងឡើងក្នុងការបោះបង្គោលដោយចំហបុរាណវិទ្យាដ៏មានព្រះអង្គនិពន្ធជនចែករំលែក។ អ្នកបុរាណវិទ្យាមានច្បាស់ អ្នកមិនជឿមានច្បាស់ ហើយនៅតែបែនច្បាស់នៅក្នុងបុរេសាស្ត្រអង់គ្លេស អាល្លឺម៉ង់ អាល្លឺម៉ង់ និងក្នុងផ្សេងៗទៀត; ប៉ុន្តែបុរេសាស្ត្រឈរដាច់ដោយឡែកនៅក្នុងបុគ្គលិកសាស្ត្រពិភពលោក

ជាបុគ្គលមួយគត់ដែល ដោយក្រឹត្យរបស់សភានីតិបញ្ញត្តិរបស់នាង
បានបុរកាសថាគ្មានព្រះទេ ហើយជាបុរសមួយដែលបុរសជាជនទាំងមូលនៃរដ្ឋបដិស្ឋាន
និងភាគច្រើនយ៉ាងជំនុំក្នុងផ្ទះសង្ឃៗទៀត ទាំងសុភ័ក្ត្រទាំងបុរស បានរាំ
និងច្រៀងដោយអំណរក្នុងការទទួលយកសច្ចក្រឹត្យបុរកាសនោះ។” —Blackwood’s
Magazine, November, 1870។» The Great Controversy, 269.

«ទីក្រុងធំ» នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ គឺជាបុរសហេតុ ដែលបានអនុម័ត
«ក្រឹត្យរបស់សភានីតិបញ្ញត្តិរបស់នាង» បុរកាសថា គ្មានព្រះទេ។
ក្រឹត្យនោះជាការបង្កហេតុនៃអារម្មណ៍នេះ
ដូចដែលត្រូវបានគំរោងដោយការបះបោរបស់ជំនុំនោះ។ ទីក្រុងធំមួយគឺជានគរមួយ ឬជា
«ជាតិ» មួយ ឬជា «រដ្ឋ» មួយ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
បុរសហេតុមានសញ្ញាគំរោងពីរ គឺ អេស៊ីប និង សូដុំ។

យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា «នេះគឺជាអធិប្បកម្ម ហើយជាតិដែលគំរោងដោយអេស៊ីប និង
បញ្ចូលទ្វេដងនៃការបដិសេធស្រដៀងគ្នាចំពោះការទាមទាររបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ហើយនឹងបង្កហេតុវិញ្ញាណនៃការមិនជឿ និងការប្រឆាំងដូចគ្នា។ “ទីក្រុងធំ”
ក៏ត្រូវបានប្រៀបធៀបផងដែរ “ខាងវិញ្ញាណ” ទៅនឹងសូដុំ។ ភាពពុករលួយរបស់សូដុំ
ក្នុងការបំពានក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ត្រូវបានបង្ហាញជាពិសេសក្នុងអំពើពុករលួយពុករាត»។

ទីក្រុងធំ ឬបុរសជាតិហេតុ ត្រូវបានគំរោងជានិមិត្តរូបដោយបុរសជាតិមួយ (អេស៊ីប)
និងទីក្រុងមួយ (សូដុំ)។ អេស៊ីប «នឹងបញ្ចូលទ្វេដង»
ហើយការនិយាយរបស់បុរសជាតិមួយគំរោងឲ្យកើតចេញការដុប
មិនមែនក៏ចូលការសាសនាចក្រទេ។ អេស៊ីបជារដ្ឋ ហើយសូដុំជាសាសនាចក្រ
គឺជាការគំរោងដែលមាននៅក្នុងជំពូកទីបីមួយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។

«ការនិយាយ» របស់ជាតិនោះ គឺជាសកម្មភាពរបស់អាជ្ញាធរនីតិបញ្ញត្តិ
និងតុលាការរបស់វា។ សច្ចក្រឹត្យដ៏ចម្បងចម្បងដ៏ធំ, ៤៤២។

នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
យ៉ូហានបានបង្ហាញពីវិស័យការណ៍នៃបដិវត្តន៍ហេតុក្នុងនិមិត្តរូបសញ្ញាពុយករណ៍។
បដិវត្តន៍នោះដោយផ្ទាល់បានផ្តល់ភស្តុតាងបុរសគុតិសាស្ត្រយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់
អំពីសុពលភាពនៃការពុយករណ៍របស់យ៉ូហាននៅក្នុងជំពូកនោះ។
យ៉ូហានបានទាយទុកជាមុន បន្ទាប់មកបដិវត្តន៍ហេតុបានបំពេញការពុយករណ៍នោះ
ហើយបន្ទាប់មកទៀត—ទាំងការពុយករណ៍
និងការបំពេញតាមបុរសគុតិសាស្ត្រនៃការពុយករណ៍នោះ សុទ្ធតែកែតម្រូវសញ្ញាណ
និងសរុបហេតុនៃនិមិត្តរូបការណ៍នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
នៅពេលដែលរដ្ឋពុករលួយមុតងទៀតត្រូវបានបញ្ចូលជាមួយនឹងកុម្មុយនីស្តពុករលួយ។
ជាការពិតណាស់ ការសម្របសម្រួលយ៉ាងណាមួយស្រដៀងគ្នាជាមួយកំរិតមានតាមក្រោយអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនបរិសុទ្ធនោះ។ រាជ្យរបស់ព្រះគឺជាទីក្រុងធំមួយផងដែរ។

ហើយវិញ្ញាណបាននាំខ្លួនទៅលើក្នុងមួយដំណើរ ហើយខុតស្រេច
ហើយបានបង្ហាញឲ្យឃើញទីក្រុងធំនោះ គឺយេស៊ូស្ទ្រីមបរិសុទ្ធ
ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ អំពីព្រះវិវរណៈ ២១:១០

«ការយាងមករបស់កូនកំលោះ ដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនេះ
កំរិតឡើងមុនពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍។

ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍តំណាងឲ្យការដល់ព្រះគ្រីស្ទទទួលបានគររបស់ទ្រង់។ ទីក្រុងបរិសុទ្ធនេះ គឺយេរូសាឡឹមថ្មី ដល់ជារាជធានី និងជាតំណាងនៃគរ គួរឲ្យមានការរំលឹកថា “កូនក្រមុំ គឺជាភរិយារបស់កូនចៀម”។ ទេវតាមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូហានថា៖ “ចូរមកទំនេរ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកឲ្យឃើញកូនក្រមុំ គឺជាភរិយារបស់កូនចៀម”។ ហេតុអ្វីបានជាមានបុរសស័ង្វាវ៖ “ទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ” ហើយ “បានបង្ហាញខ្ញុំនូវទីក្រុងដ៏ធំនោះ គឺយេរូសាឡឹមបរិសុទ្ធ ដល់កំពុងចុះមកពីព្រះ ពីស៊ីយ៉ូនសួគ៌”។ វិវរណៈ 21:9, 10»។ The Great Controversy, 426.

ការបោះបង់របស់និម្មុយ៉ែនគួរឲ្យមានតំណាងដោយការសាងសង់ប៉មមួយ និងក្នុងមួយរបស់គាត់ ដល់ជាគំនូរកែប្រែបញ្ចូលគ្នាជាសាសនាចក្រ និងរដ្ឋបន្តបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូល ពីព្រោះពួកហេព្រាទាំងអស់បានចូលដៃអំពីចុងបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូលបញ្ចូល ការបោះបង់របស់និម្មុយ៉ែនគឺជាការបន្តនៃការបោះបង់របស់លូស៊ីហ្វើរផងដែរ ដល់បំណងរបស់គាត់គឺដើម្បីបង្កើនការគ្រប់គ្រងលើទាំងសាសនាចក្ររបស់ព្រះ និងរដ្ឋបររបស់ព្រះ។

ឱ លូស៊ីហ្វើរ! កូននៃព្រឹកអើយ! អ្នកបានផ្តល់ចុះពីស៊ីយ៉ូនសួគ៌មកយ៉ាងដូចម្តេច! អ្នកដល់បានផ្ទុយប្រឆាំងនឹងសាសនាខុសឆ្គងកម្ពុជា អ្នកបានគ្រប់គ្រងបុរសដ៏យ៉ាងដូចម្តេច! ដុបិត អ្នកបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តថា៖ «ខ្ញុំនឹងឡើងទៅស៊ីយ៉ូនសួគ៌ ខ្ញុំនឹងលើកបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំឲ្យឡើងខ្ពស់លើសពីគ្រប់អ្វីរបស់ព្រះ ខ្ញុំនឹងអង្គុយលើកូននៃក្រុមជំនុំ នៅចុងខាងជើង ខ្ញុំនឹងឡើងលើសពីកំពូលព្រះភ្នំទាំងឡាយ ខ្ញុំនឹងដូចជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»។ អសោយ 14:12-14។

ដូចដែលអសោយបង្ហាញបំណងបុរាណសម្រាប់កូនចិត្តរបស់លូស៊ីហ្វើរ ដល់ចង់ «ឲ្យដូចជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត» នោះ គាត់បានបង្កើតបង្ហាញថា លូស៊ីហ្វើរកំពុងស្រងូតការអង្គុយលើកូននៃអីព័រ ដល់ខុសគ្នាយ៉ាងច្បាស់លាស់។ គាត់បុរាណ «លើកឡើង» «បល្ល័ង្ក» របស់ខ្លួន «ឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគ្រប់អ្វីរបស់ព្រះ» ហើយ «អង្គុយផងដែរ លើកូននៃក្រុមជំនុំ នៅផ្នែកខាងជើង»។

បល្ល័ង្កគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចរបស់សត្វចេ ឬអំណាចរបស់រដ្ឋ ហើយ «ផ្ទុះខាងជើង» គឺជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ។

បទចម្លើយ និងទំនុកតម្កល់សម្រាប់ពួកកូនចៅរបស់គ្រូ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជំរុញលើ ហើយសមនឹងទទួលការសរសើរយ៉ាងខ្ពស់ នៅក្នុងទីក្រុងនៃព្រះរបស់យើង គឺនៅលើកូននៃសេចក្តីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ កូនស៊ីយ៉ូន ដល់ស្ថិតនៅផ្នែកខាងជើង ជាទីក្រុងរបស់ព្រះមហាក្សត្រដ៏ធំ មានទីតាំងដ៏ល្អបំផុត ជាសេចក្តីអំណររបស់ដៃដ៏ទាំងមូល។ ព្រះទ្រង់គួរឲ្យមានសុភាពនៅក្នុងរាងរបស់នាងថាជាជម្រក។ ទំនុកតម្កល់ 48:1-3។

ក្នុងយេរូសាឡឹមគឺជា «ទីក្រុងរបស់ព្រះមហាក្សត្រដ៏អស្ចារ្យ» ដូចនេះវាសម្រាប់បល្ល័ង្កកន្លងហើយរបស់ព្រះ ហើយក្នុងយេរូសាឡឹមគឺជា «កូនបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់» «នៅខាងជើង» ដូចនេះវាសម្រាប់បល្ល័ង្កសាសនារបស់ព្រះផងដែរ។ តាំងពីដើមមក ការបោះបង់ និងសង្កត់ រាមរបស់គាត់គួរឲ្យមានបង្ហាញនៅក្នុងបរិបទនៃបំណងបុរាណរបស់វាក្នុងការគ្រប់គ្រង ទាំងសាសនាចក្ររបស់ព្រះ និងរដ្ឋបររបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មក

សាកាំងបានដឹកនាំក្នុងការបោះបង់របស់និម្មុយ
ហើយដដែលនៃស្ថានភាពបង្កកើតឡើងសម្រាប់ពួកខាងដៃ គួរឲ្យមានបង្ហាញថាជានៃដីមួយ
ដដែលនិម្មុយបានសាងសង់ទាំងបីមួយ និងទីក្រុងមួយ—សាសនាចក្រ និងរដ្ឋ។

ដូច្នេះ នៅពេលស្តីពីស្វែយរបស់អសោយ និងស្តីពីស្វែយរបស់យ៉ូហាន
បុរេវិវត្តកម្មពិធីកម្មបក្សជាមួយស្តីពីទាំងឡាយនៃនៃដី
នោះព្រះបន្ទូលទំនាយកំពុងសម្គាល់ថា
ទំនាក់ទំនងមិនបរិសុទ្ធមួយក្នុងក្រុងរាងក្រុមជំនុំម៉ាងកាតូលិក
និងស្តីពីទាំងឡាយនៃនៃដី នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបដូនាំទំនាយ។

ខុសទំនាយរបស់អសោយពិពណ៌នាអំពីការជំនុំជម្រះលើស្តីពីស្វែយក្នុងទីរួមនៃដំណាក់កាលប្រើ
ហើយយ៉ូហានពិពណ៌នាអំពីការជំនុំជម្រះដូចគ្នានោះ
ដោយប្រើនិមិត្តសញ្ញានៃស្តីពីមុនាក់ពណ៌ក្រហមឆ្នាំ ដដែលគួរឲ្យមានសម្គាល់ថាជា
«ហាប៊ីឡូនដ៏ធំ»។ សាក្សីទីបីអំពីការជំនុំជម្រះដូចគ្នានេះ លើស្តីពីស្វែយដដែលនោះ
មានដូចតទៅ៖

«ស្តីពីនោះ (ហាប៊ីឡូន) ក្នុងវិវរណៈ 17 គួរឲ្យមានពិពណ៌នាថា «មានស្តីពីក្រពាត់ពណ៌ស្វាយ
និងពណ៌ក្រហមឆ្នាំ ហើយមានតាក់តែងដោយមាស ថ្មមានតម្លៃ និងមុខងារ
កាន់ពងមានមួយនៃក្នុងដៃ ដដែលពេញដោយអំពើគួរឲ្យខុស
និងសេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ៖ ... ហើយនៅលើថ្មដាសរបស់នាង
មានឈ្មោះមួយគួរឲ្យមានសរសេរថា អាចកំហែង ហាប៊ីឡូនដ៏មហា ជាមាតានៃស្តីពីស្វែយ»។
ហោរាបានមានប្រសាសន៍ថា៖
«ខ្ញុំបានឃើញស្តីពីនោះស្តីពីដោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
និងដោយឈាមរបស់ពួកសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវ»។
ហាប៊ីឡូនគួរឲ្យមានប្រកាសបន្តថ្ងៃទី១២ថា ជា «ទីក្រុងដ៏មហានោះ
ដដែលគ្រប់គ្រងលើស្តីពីទាំងឡាយនៃនៃដី»។ វិវរណៈ 17:4-6, 18។ អំណាចដដែលក្នុងរយៈពេល
លេចឡើងនៃសក្តានុពលរូបភាពគ្រប់គ្រងបែបដាច់ការលើកកម្ពស់មហាក្សត្រនៃពិ
ភពគ្រិស្តសាសនា គឺក្នុងរូប»។ The Great Controversy, 382.

ទីរួមគឺជាក្រុមជំនុំម៉ាងកាតូលិកនៅក្នុង «គ្រាចុងក្រោយ»។ នៅពេលនោះ
សម្តីចេញបន្តិចចេញទៅ
ហើយច្បាំងបន្តិចម្តងៗលើលំដាប់របស់នាងដល់ស្តីពីទាំងឡាយនៃនៃដី
ដោយដូច្នេះនាំស្តីពីទាំងនោះឲ្យចូលរួមក្នុងអំពើក្នុងក្រុង
ដដែលតាមន័យទំនាយគឺជាការបញ្ចូលគ្នារវាងក្រុមជំនុំ និងរដ្ឋ។

នៅចុងនៃនោះ នឹងកើតមានថា ក្នុងទី
នឹងគួរឲ្យមានគំរាមកំហែងចេញពីអស់រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំ
តាមចំនួនចុងនៃស្តីពីមួយអង្គគ្រប់គ្រងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបដូនាំ ក្នុងទី
នឹងច្បាំងដូចជាស្តីពីស្វែយ។ អសោយ 23:15

ក្នុងពាក្យទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ ស្តីពីមួយរូបគំរាមកំហែងឲ្យនគរមួយ ដូច្នេះ ក្នុងទីរួមនឹងគួរ
មានបំណងចេញពីក្នុងអំឡុងពេលដដែលនគរទំនាយមួយគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំ។

ហើយនៅចុងនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា
ទីរួមនឹងគួរឲ្យមានគំរាមកំហែងចេញពីអស់រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំ សរុបតាមចុងនៃស្តីពីមួយអង្គគ្រប់គ្រង
បន្តិចបន្តួចបញ្ចប់នៃចិត្តសិបដូនាំ ទីរួមនឹងច្បាំងដូចជាស្តីពីស្វែយ។ ចូរយកពិណ្ឌមួយ

ហើយដើរជុំវិញទីក្រុង ឱស្តុក្រិពស្វយាដលៃក្បូរឋានគប្បកុលចេអើយ
ចូរប្រគំកុលងេឲ្យពីរោះ ចូរច្រៀងបទជាច្រើន ដើម្បីឲ្យគេចងចាំអុនកឡើងវិញ។
ហើយបន្ទាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបដូនាំ នឹងកើតមានឡើងថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមករកទីរួម ហើយនាងនឹងគូរឡប់ទៅរកឈ្មួញរបស់នាងវិញ
ហើយនាងនឹងប្រព្រឹត្តកម្មអំពើសហយស្មេងជាមួយនឹងនគរទាំងអស់នៃលោកិយ
នលោកិយផ្ទៃផែនដី។ អសោយ 23:15-17។

នលោកិយក្នុងគ្រាននៃគម្ពីរដលៃគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបដូនាំទំនាយ
ព្រះវិហារ្យម៉ាងកាក្ខណ៍នឹងក្បូរឋានគប្បកុលចេចលោកិយ។ នលោកិយបញ្ចប់នៃចិត្តសិបដូនាំនោះ
អំណាចសម្បត្តិចេហ្នឹង «ច្រៀងបទកុលងេយ៉ាងផ្អែមល្អហើយ ច្រៀងចម្រៀងជាច្រើន»។
តាមន័យទំនាយ «ចម្រៀង» តំណាងឲ្យ «បទពិសោធន៍»។

«នលោកិយមុនរកញ្ជក់នលោកិយខ្ពស់ឯក សមុទ្ររកញ្ជក់នលោកិយដូចជាលាយឡំដោយកុ
លងេ—កុលីលលោងដោយស៊ីលុអរបស់ព្រះយ៉ាងខ្ពស់—មានក្រុមហ៊ុននៃអុនកដលៃឋាន
“ឈ្មួញនលោកិយសាហាវ លឿបរបស់វា លើសញ្ញាញរបស់វា និងលើលខេនឈ្មួញនលោកិយរបស់វា”
ឋានបុរមូលផ្ទុកគុណ ជាមួយនឹងកូនចៀមនលោកិយក្នុងស៊ីយ៉ូន “កាន់ពិណរបស់ព្រះ”
ពួកគេឈរ គឺមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់
ដលៃឋានបុរោសលោះចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ;
ហើយមានសំឡេងមួយក្បូរឋាន ដូចសំឡេងទឹកជាច្រើន
និងដូចសំឡេងផ្សាយយ៉ាងខ្ពស់ គឺ “សំឡេងរបស់អុនកលងេពិណ
ដលៃកំពុងលងេពិណរបស់ខ្លួន”។ ហើយពួកគេច្រៀង “បទចម្រៀងថ្មី”
មួយនលោកិយខ្ពស់ឯក ជាបទចម្រៀងដលៃគុណអុនកណាអាចរៀនឋាន
លើកលងេតម្លៃសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ នលោះជាបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ
និងរបស់កូនចៀម—ជាបទចម្រៀងនៃការរំដោះ។ គុណអុនកណាប្រើពីមួយសន្លឹក
ស៊ីបបួនពាន់នាក់អាចរៀនបទចម្រៀងនលោះឋានឡើយ;
ដូចនោះជាបទចម្រៀងនៃបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ—ជាបទពិសោធន៍មួយ
ដលៃគុណក្រុមណាផ្សេងទៀតចូលរួមមានឡើយ។
“អុនកទាំងនេះហើយដលៃតាមកូនចៀមទៅគ្រប់ទីកន្លែងដលៃទ្រង់យាងទៅ”។
អុនកទាំងនេះ ដលៃក្បូរឋានផ្សាយយ៉ាងខ្ពស់នៃដី ចេញពីចំណោមអុនករស់
ក្បូរឋានរាប់ទុកថា “ផលដ៏ប្លែកយ៉ាងដលៃព្រះ និងដលៃកូនចៀម”។ វិរណៈ 15:2, 3; 14:1-5។
“អុនកទាំងនេះហើយដលៃឋានចេញមកពីសេចក្តីរំលោភយ៉ាងធំ”;
ពួកគេហេតុឆ្ងល់កាត់ពេលលោសសែចេកុតិរទេនា
ដូចដលៃមិនដលៃមានតាំងពីមានជាតិសាសន៍មក;
ពួកគេហេតុទុក្ខនូវការឈឺចាប់នៃគ្រាប់ហករបស់យ៉ាកុប;
ពួកគេហេតុឈរដោយគុណអុនកអង្គរជំនួស
ក្នុងអំឡុងពេលការចាក់ចេញចុងក្រោយនៃសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេក្បូរឋានរំដោះហើយ ដូចពួកគេហេតុ “លាងសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួន
ហើយផ្សាយយ៉ាងខ្ពស់អាក្រក់ក្នុងព្រះលោហិតរបស់កូនចៀម”។ “ក្នុងមាត់របស់ពួកគេ
មិនមានយើងមានការបោកបញ្ឆោតឡើយ ដូចពួកគេតែកំហុស”
នលោះចំពោះព្រះ។ “ហេតុនេះហើយ ពួកគេស្មើនលោកិយខ្ពស់ឯករបស់ព្រះ
ហើយបុរេនិទន់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃនៃលោកិយព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
ហើយព្រះអង្គគង់លើគង់នលោកិយខ្ពស់ឯក នឹងគង់លើកណ្តាលពួកគេ”។
ពួកគេហេតុយើងនឹងគូររូបផ្សាយដោយទ្រុក្រុស និងអាសន្ននលោះ
ព្រះអាទិត្យមានអំណាចដុតមនុស្សដោយកំដៅយ៉ាងខ្ពស់

ហើយពួកគេខ្មោចនឹងឯកៗមានទុរវិសេសចេតិក៍នឹងទុកខ ភាពអត់យល់
និងភាពស្រកេទឹកផងដែរ។ ប៉ុន្តែ “ពួកគេនឹងមិនអត់យល់ទៀតឡើយ
ហើយក៏មិនស្រកេទឹកទៀតដែរ; ព្រះអាទិត្យនឹងមិនរលើពួកគេ
ឬក៏ដល់ណាមួយក៏មិនប៉ះពាល់ដល់ពួកគេទៀតឡើយ។
ដុបិតកូនចៀមដល់ស្ថិតិនៃកណ្តាលបល្ល័ង្ក នឹងចិញ្ចឹមពួកគេ
ហើយនឹងនាំពួកគេទៅដល់បុរាណវិទ្យា;
ហើយព្រះនឹងជួបអស់ទឹកក្នុងកែវក្នុងកែវរបស់ពួកគេ”។ វិវរណៈ 7:14-17» មហាវិវាទ, 648។

«នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ មនុស្សគ្រប់គ្នានិយាយអំពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់»
(ទំនុកតម្កល់ 29:9) ហើយបទចម្រៀងដ៏ល្អអស់អន្តរាគមន៍នៃឈ្មោះនិងចម្រៀង—ជា
បទចម្រៀងនៃបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ—នឹងប្រកាសសិរីល្អរបស់ព្រះថាៈ
«ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេតនាគ្រប់យ៉ាងអើយ កិច្ចការរបស់ទ្រង់ធំ
និងអស្ចារ្យណាស់; មាគ៌ារបស់ទ្រង់ស្មើនឹង និងពិតប្រាកដ
ព្រះមហាក្សត្រនៃមីយ៉ាណូរទាំងឡាយអើយ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
តើអ្នកណានឹងមិនក្តោធខ្លាចទ្រង់ ហើយលើកតម្កល់នៃព្រះនាមរបស់ទ្រង់?
ដុបិតមានតម្លៃប៉ុណ្ណាទៅដល់បរិសុទ្ធ?»។ វិវរណៈ 15:3, 4, R.V.» អប់រំ, 308។

នៅចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំនាំទំនាយចំនួនចិត្តសិប ស្តាប់និមិត្តរូបនៃប្រាសាទ
«បន្តិចយ៉ាងណាមួយ ចម្រៀងបទចម្រៀងជាច្រើន ដើម្បីបិទ» នាង
«ត្រូវបានគេនឹកចាំ»។ នៅចុងបញ្ចប់នៃគ្រងនៃគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនាំទំនាយ
ព្រះវិហារយ៉ាងកាតូលិកនឹងរំលឹកពិភពលោកអំពីបទពិសោធន៍នៃបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រអតីតកាល
របស់នាង។ ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះ៖

នាងបានគ្រប់គ្រងជាអំណាចសីលធម៌ក្នុងទំនាក់ទំនងមួយរវាងនាង
និងសត្វចម្រើនឡាយនៃអឺរ៉ុប។

បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងត្រឹមត្រូវថាជា យុគដ៏ត ហើយភាព
ដ៏តទាំងអស់ដល់អាចត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយនឹងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃស្តាប់និមិត្តរូប
បានគ្រប់គ្រងលើសត្វចម្រើនឡាយនៃអឺរ៉ុប

ត្រូវអាចចាត់ទុកថាបណ្តាលមកពីសកម្មភាពមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់បំផុតនោះឯង
ដែលបានបង្កើតភាពដ៏តទាំងអស់ដល់បានបន្តតាមមក។
សកម្មភាពនោះគឺការផ្តល់បញ្ចូលគ្នារវាងព្រះវិហារ និងរដ្ឋ
គឺការផ្តល់បញ្ចូលគ្នារវាងសត្វចម្រើនឡាយនៃអឺរ៉ុប និងព្រះវិហារកាតូលិក។
ក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមព្រះគម្ពីរ បុរសត្រូវគ្រប់គ្រងលើស្ត្រី
ប៉ុន្តែអំពើពិតក្នុងប្រពន្ធដែលបានកើតឡើងក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះ
គឺបញ្ចូលគ្នាពីលំដាប់ពិតនៃទំនាក់ទំនងរវាងបុរស និងស្ត្រី។

នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ នឹងមានវិបត្តិដ៏ធំមួយ
កាលណាគ្រាន់តែនាំនាយព្រះគម្ពីរ
ដែលគ្រប់គ្រងពិភពលោកក្នុងអំឡុងរយៈពេលដែលអំណាចព្រះសាសនាចក្រហាហ្វស
ត្រូវបានបំប្លែងចេញពីតាមន័យនៃនាយ នោះ មកដល់សេចក្តីបញ្ចប់។
វិបត្តិសកលដ៏លើកកម្ពស់នឹងដោយសារការដួលរលំរបស់នគរនោះ
បើកឲ្យមានព្រះសាសនាចក្រកាតូលិកចាប់ផ្តើមជួនដំណឹងដល់ពិភពលោកថា
ដើម្បីបិទផ្តល់កាត់គ្នាដ៏រីករវល់លើបង្កឡើងដោយការដួលរលំរបស់នគរនោះ
ពិភពលោកត្រូវតែចុះចូលក្រោមអំណាចសីលធម៌របស់ព្រះសាសនាចក្រយ៉ាងកាតូលិក
ដូចដែលបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រយុគដ៏ត។

នៅពេលនគរបញ្ចប់

ហើយសមត្ថកិច្ចប្រចាំបច្ច័យនៃបទចម្លើយនៃបទពិសោធន៍អតីតកាលរបស់នាង
ជាបទពិសោធន៍មួយដែលអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រកំណត់ថាជាសច្ចក្រឹត្យដ៏ត្រឹមត្រូវ; ដូចនេះ តើបុរស
គឺជាសក្ខីដ៏ត្រឹមត្រូវនោះអាចជាសាក្សីសម្រាប់សមត្ថកិច្ចប្រចាំបច្ច័យនៃកែច្នៃជាមួយសក្ខីច្រើនឡើយ
នៃផែនដី

ដើម្បីបញ្ជាក់បញ្ជូនពួកគេឲ្យប្រព្រឹត្តកម្មអំពីជិតក្នុងបំណងជាមួយនាងមានយ៉ាងដូចម្តេច?
ក្នុងវិបត្តិដ៏ធំមួយ ហេតុអ្វីបានជាបទពិសោធន៍នៃសម័យកាលកន្លងមក
(បទចម្លើយរបស់នាង)

គឺជាបទពិសោធន៍របស់នាងមុនពេលនាងត្រូវបានបំភ្លេចដោយពុទ្ធករណ៍ នឹងផ្តល់តម្រូវ
វិជ្ជាសម្រាប់សក្ខីច្រើនឡើយនៃផែនដីឲ្យទទួលយកបទពិសោធន៍នៃសច្ចក្រឹត្យដ៏ត្រឹមត្រូវ
ជាដំណោះស្រាយសម្រាប់វិបត្តិដ៏ធំរបស់ពួកគេ?

«មនុស្សជាច្រើនមួយក្រុម

សូមប្រឹក្សានូវចំណេះដឹងអ្នកដទៃមិនសូវពេញចិត្តនឹងសាសនាម៉ោងកាតូលិក

ក៏យល់ឃើញគួរឲ្យច្រឡំពីអំណាច និងឥទ្ធិពលរបស់នាងក៏ច្បាស់ណាស់។

មនុស្សជាច្រើនអះអាងថា ភាពងងឹតខាងបញ្ញា

និងខាងសីលធម៌ដែលគ្របដណ្តប់នៅក្នុងសម័យមជ្ឈិមអាយុ

បានឆ្លុះឆ្លាយចេញពីលទ្ធផល អបិយជំនឿ និងការគ្រប់គ្រងរបស់នាងវិក្កាលដាល

ហើយថា បញ្ញាដែលរីកចម្រើនជាងមុននៃសម័យទំនើប

ការផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងច្បាស់លាស់នេះដឹងយ៉ាងទូលំទូលាយជាទូទៅ

និងសិទ្ធិភាពកាន់កាប់ក្នុងក្រុងក្នុងកិច្ចការសាសនា មិនអនុញ្ញាតឲ្យការមិនអត់ឱន

និងអំណាចផ្តាច់ការរស់ឡើងវិញបានឡើយ។ គំនិតគ្រឹមត្រឹមត្រូវថា

សភាពបែបនេះនឹងមាននៅក្នុងយុគសម័យដែលបានទទួលពន្លឺនេះ ត្រូវបានចំអក។

ពិតមែនហើយ ពន្លឺដ៏ធំ ទាំងខាងបញ្ញា ខាងសីលធម៌ និងខាងសាសនា

កំពុងភ្លឺចាំងលើមនុស្សជំនាន់នេះ។

នៅក្នុងទំព័ររំលឹកចំណេះដឹងបន្តទទួលបានបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ

ពន្លឺពីស្ថានសួគ៌បានបញ្ចេញមកលើពិភពលោក។ ប៉ុន្តែត្រូវចងចាំថា

ពន្លឺដែលត្រូវបានប្រទានកាន់កាប់ ភាពងងឹតរបស់អស់អ្នកដែលបំបុលដៃ

និងបដិសេធពន្លឺនោះក៏កាន់កាប់ខ្ពស់ឡើងដែរ។»

«ការសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយចិត្តអធិស្ឋាន

នឹងបង្ហាញដល់ពួកបុរសស្មោះត្រង់ឲ្យឃើញអំពីលក្ខខណៈពិតរបស់អំណាចសមត្ថកិច្ចប្រចាំប

ហើយនឹងផ្តល់ឲ្យពួកគេស្មោះត្រង់បំផុត និងគោរព;

ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើនមានការទុកចិត្តលើបុរាណប្រាសាទរបស់ខ្លួនខ្ពស់ជាងពេក

ដល់ថ្នាក់ពួកគេមានអារម្មណ៍ថា មិនចាំបាច់ស្វែងរកព្រះដោយចិត្តទាបទេ

ដើម្បីឲ្យទ្រង់ដឹកនាំពួកគេចូលទៅក្នុងសច្ចក្រឹត្យពិតឡើយ។

ទោះបីជាពួកគេអ្នកអាងអំពីការមានពន្លឺចំណេះដឹងរបស់ខ្លួនក៏ដោយ

ពួកគេពិតមិនស្គាល់ទាំងព្រះគម្ពីរ និងព្រះចេស្តានព្រះឡើយ។

ពួកគេត្រូវតែមានមធ្យោបាយណាមួយសម្រាប់បន្តចិត្តមនសិការរបស់ខ្លួន

ហើយពួកគេស្វែងរកអ្វីដែលមានលក្ខខណៈខាងវិញ្ញាណក៏ចំបង

និងបន្ទាប់ខ្លួនក៏ចំបង។ អ្វីដែលពួកគេចង់បាន គឺជាវិធីមួយសម្រាប់បំភ្លេចព្រះ

ដែលអាចឲ្យគេចាត់ទុកថា ជាវិធីមួយសម្រាប់នឹកចាំទ្រង់។ អំណាចសមត្ថកិច្ចប្រចាំបសមស្រប

យ៉ាងខ្ពស់ក្នុងការឆ្លើយតបតាមសច្ចក្រឹត្យត្រូវការរបស់មនុស្សទាំងអស់នេះ។

វាគួរឲ្យម្ស្បាច់ជាស្រេចសម្រាប់មនុស្សពីរបុរាណ ដល់ម្ស្បាច់បញ្ចូលសុទ្ធតែពិភពលោកទាំង

មូល—ពួកអ្នកដទៃចង់បានសេចក្តីសង្ស័យគ្នាទៅវិញទៅហើយដោយគុណសម្បត្តិរបស់ខ្លួន និងពួកអ្នកដទៃចង់បានសេចក្តីសង្ស័យគ្នាទៅវិញទៅហើយទាំងនោះក្នុងអំពើហាបរបស់ខ្លួន។ នេះហើយជាអាថ៌កំបាំងនៃអំណាចរបស់វា។»

«ថ្ងៃមួយនៃសេចក្តីងងឹតខាងបញ្ញាដ៏ធំ ត្រូវបានបង្ហាញថា អំណោយផលដល់ជោគជ័យរបស់អំណាចសម្បត្តិចេញហើយ។ នៅពេលខាងមុខ នឹងត្រូវបានបង្ហាញផងដែរថា ថ្ងៃមួយនៃពន្ធលើខាងបញ្ញាដ៏ធំ ក៏អំណោយផលសម្បត្តិគ្នាដល់ជោគជ័យរបស់វាដែរ។ នៅក្នុងសម័យកាលកន្លងមក នៅពេលមនុស្សស្នើសុំខ្មែរព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយខ្មែរចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត ក្នុងកែវរបស់ពួកគេត្រូវបានបិទបាំង ហើយមនុស្សស្រាប់តែនាំគ្នាប្រកាន់ត្រូវបានជាប់អន្ទាក់ ដោយមិនយើងសំណាញ់ដែលបានលាតសន្ធឹងសម្រាប់ជើងរបស់ពួកគេ។ ក្នុងជំនាន់នេះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលក្នុងកែវរបស់ពួកគេត្រូវបានចាំងស្រឡះដោយ ពន្ធលើចង្រៃចាំងនៃការសន្មតដ៏មានរបស់មនុស្ស។ «វិទ្យាសាស្ត្រក្នុងលោកដូចនេះដោយមិនពិត»;

ពួកគេមិនអាចយល់យើងសំណាញ់នោះឡើយ ហើយដើរចូលទៅក្នុងវាយ៉ាងងាយស្រួល ដូចជាអ្នកដទៃត្រូវបានបិទបាំងក្នុងកែវ។ ព្រះបានតាំងបំណងឲ្យអំណាចខាងបញ្ញារបស់ មនុស្សត្រូវបានគេទុកជាអំណោយមួយពីព្រះបង្កកើតរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវបានប្តូរវិប្បដិសន្ធិក្នុងការបម្រើសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិត; ប៉ុន្តែ នៅពេលមនោនិយម និងមហិច្ឆតាត្រូវបានចិញ្ចឹមបីហាច ហើយមនុស្សលើកតម្កល់នៃទីស្នើរបស់ខ្លួនឲ្យខូចខាតជាងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះបញ្ញាអាចបង្កផលអាក្រក់បានច្រើនជាងអវិជ្ជា។ ដូចនេះ វិទ្យាសាស្ត្រក្នុងលោកយើងមួយបច្ចុប្បន្ន ដែលបំផ្លាញជំនឿលើព្រះគម្ភីរ នឹងបង្ហាញថា ទទួលបានជោគជ័យដូចគ្នា ក្នុងការរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ការទទួលយកអំណាចសម្បត្តិចេញហើយ ជាមួយនឹងទម្រង់ដ៏គួរឲ្យពេញចិត្តរបស់វា ដូចដែលការរកស៊ីទុកមិនឲ្យមានចំណេះដឹង បានបើកផ្សេងៗសម្រាប់ការលើកតម្កល់នៃអំណាចរបស់វាក្នុងយុគសង្គមនេះ»។ The Great Controversy, 572.

«កាតូលិករួមទទួលស្គាល់ថា ការផ្តល់សំបុត្រផ្ទៃក្នុងស្របប័ទ្ធត្រូវបានផ្ទេរឡើងដោយព្រះវិហាររបស់ពួកគេ ហើយពួកគេលើកយកការផ្តល់សំបុត្រនេះឯងជាកត្តាដ៏សំខាន់នៃសិទ្ធិអំណាចកំពូលរបស់ព្រះវិហារ។ ពួកគេប្តេជ្ញាថា ដោយការកាន់ទុកថ្ងៃមួយនៃស្របដាច់ជាថ្ងៃស្របប័ទ្ធ ពួកប្បត្តសេត ដក់ពុទ្ធសាសនាអំណាចរបស់នាងក្នុងការបញ្ញត្តិក្នុងកិច្ចការដ៏ទៃវេទនា។ ព្រះវិហាររួមមិនបានលះបង់ការអះអាងរបស់នាងអំពីភាពមិនចេះខុសឆ្គងឡើយ; ហើយនៅពេលដែលលោកិយ និងពួកព្រះវិហារប្បត្តសេតទទួលយកថ្ងៃស្របប័ទ្ធក្នុង កុលាយមួយដែលនាងបានបង្កកើតឡើង ខណៈដែលពួកគេបេសិសធម៌ស្របប័ទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ នោះពួកគេក៏ពុំដក់ទទួលស្គាល់ការអះអាងនេះដោយអនុយត្តិ។ ពួកគេអាចលើកឡើងអំពីសិទ្ធិអំណាចសម្រាប់ការផ្តល់សំបុត្រនេះ ប៉ុន្តែគេតែងតែបោះបង្គោលនៃហេតុផលរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានយើងឃើញយ៉ាងងាយ។ អ្នកកាន់សាសនាប៉ាម៉ាសភាពមុតស្លេចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រើប្រាស់ ពួកប្បត្តសេតដក់ពុទ្ធសាសនាខ្លួនឯង ដោយសុខចិត្តបិទក្នុងកែវរបស់ខ្លួនចំពោះការពិតក្នុងករណីនេះ។ នៅពេលដែលសុចរិតប័នចុងអោទិ្តយកាន់តែទទួលបានការគាំទ្រ គាត់ក៏អរសប្បាយ ដោយមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ថា

ទីបំផុតវានឹងនាំយកពិភពប្បូតស្ដេចនឹងទាំងមូលមកនៅក្នុងរោងជាតិរបស់យើង។»។

«ការផ្ដល់បុគ្គលិកស្របប័ទ្ធ គឺជាសញ្ញា ឬភស្តុតាងអំណាចរបស់សាសនាចក្ខុវិស័យ។
អស់អ្នកដទៃ ដោយយល់ដឹងអំពីការទាមទាររបស់បញ្ញត្តិទីបួន
ហើយជឿជាក់លើសក្ដានុពលស្របប័ទ្ធក្នុងក្រុម ជំនួសផ្នែកស្របប័ទ្ធពិត
នោះគឺពួកគេកំពុងថ្វាយការគោរពដល់អំណាចនោះ
ដដែលមានក្នុងអំណាចនោះប៉ុណ្ណោះដដែលមានបង្កប់នូវធនធាន។
គ្រប់រូបសក្ដានុពល គឺជាផ្នែកស្របប័ទ្ធរបស់សម្បត្តិចេតនា
ដដែលពិភពលោកមានទទួលយកជំនួសផ្នែកដែលពុំមានកំណត់តាំង។»

«ប៉ុន្តែពេលវេលាសម្រាប់ទទួលសញ្ញារបស់សក្ដានុពល
ដូចដែលមានកំណត់នៅក្នុងពាក្យទំនាយ នោះមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។
ពេលនៃការសាកល្បងក៏មិនទាន់មកដល់នៅឡើយដែរ។
មានគ្រឹះស្ថានបរិស័ទពិតនៅក្នុងគ្រប់ពួកជំនុំទាំងអស់
ដោយមិនលើកលែងសហគមន៍ម្យ៉ាងកាតូលិកឡើយ។
គ្មានអ្នកណាដែលបានកាត់ទោសទាល់តែពួកគេបានទទួលពន្លឺ
ហើយបានឃើញកាតព្វកិច្ចចូលបញ្ចូលក្នុងទីបួនសិន។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលគ្រឹះស្ថាន
គ្រប់រូបបានបញ្ចេញមតិបង្កប់នូវគោរពថ្វាយស្របប័ទ្ធក្នុងក្រុម ហើយនៅពេលដែល
លំអ្នកខ្លះរាប់រាប់ទៅទីបីនឹងមានមនុស្សទាំងឡាយមិនឲ្យបង្កគំនិតច្នៃ
ឆ្លាន និងរូបរបស់វា នោះបន្ទាប់មកនឹងចែករំលែករបស់ក្រុមក្នុងក្រុម
និងរបស់ពិតនឹងគ្រប់រូបយ៉ាងច្បាស់លាស់។ បន្ទាប់មក
អស់អ្នកដទៃនឹងត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងការរំលងបញ្ញត្តិ
នឹងទទួលសញ្ញារបស់សក្ដានុពលនៅលើផ្ទៃសាសនាពួកគេ
ឬនៅលើផ្ទៃរបស់ពួកគេ។»

«ដោយដំបូងដំណើរនេះ យើងកំពុងខិតជិតមកដល់រយៈពេលនេះ។
នៅពេលដែលពួកគេរួមជំនុំប្បូតស្ដេចនឹងប្បូតជាមួយអំណាចលោកិយ
ដើម្បីគាំទ្រសាសនាក្នុងក្រុម ដដែលបុព្វបុរសរបស់ពួកគេបានទំនុកចិត្តការបង្កើត
នូវដំណើរការបំផុតដោយសារតែការប្រឆាំងនឹងវា នោះផ្នែកស្របប័ទ្ធរបស់សម្បត្តិចេតនា
នឹងគ្រប់រូបអនុវត្តបង្កប់នូវអំណាចរបស់សាសនាចក្ខុវិស័យ និងរដ្ឋ។
នឹងមានការក្របត់សាសនាច្នៃនាក់ជាតិមួយ
ដដែលនឹងបញ្ចប់គ្រឹះស្ថានដោយសេចក្ដីជឿនាសច្ចនាក់ជាតិប៉ុណ្ណោះ។» Bible Training
School, February 2, 1913.

ឥឡូវនេះ យើងបានប៉ះពាល់ដល់និមិត្តសញ្ញាចំនួនបួនដែលយើងកំពុងស្វែងរកដើម្បីបំភ្លឺ
ណាត់អត្ថសញ្ញាណ មុននឹងយើងពិចារណាជំពូកនោះដោយពេញលេញ។ ទីក្រុងមួយ
គឺជានគរមួយនៅក្នុងពុទ្ធភាពព្រះគម្ពីរ ហើយនៅក្នុង អសោយ ២៣
មាននគរពីរដែលទាក់ទងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ប៉ុន្តែខុសគ្នាដោយច្បាស់លាស់។
នគរទីមួយគឺជា «ទីក្រុងដែលគ្រងមកុដ» ហើយមួយទៀតគឺជា «ទីក្រុងពាណិជ្ជកម្ម»។
នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយ អំណាចដែលគ្រប់គ្រងសហភាពប៊ីមុខរបស់នាគ សក្ដានុពល
និងពុទ្ធភាពក្នុងក្រុម គឺសម្បត្តិចេតនា។ នេះគឺជានគរដែលមានមកុដ។

«នៅពេលយើងកំពុងខិតជិតទៅដល់វិបត្តិចុងក្រោយ
នោះជាការសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតដែលគ្រប់រូបមានភាពសុខដុម
នឹងសាមគ្គីភាពនៅក្នុងចំណោមឧបករណ៍ទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្បាល។
ពិភពលោកពេញទៅដោយពុទ្ធៈ សង្គម និងការខ្វះខាតនឹក។ ប៉ុន្តែ

ក្រោមមេដឹកនាំតម្លៃ គឺអំណាចសម្បត្តិច្បាប់ ប្រជាជននឹងរួមគ្នា
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងព្រះ នៅក្នុងបុគ្គលនៃសាក្សីរបស់ទ្រង់។
សម្ព័ន្ធនេះត្រូវបានចងក្រងដោយអ្នកក្របតំណាងដ៏ធំ។ ខណៈដែលគាត់ស្រវែកការ
រៀបចំបង្កើតមុនគ្នាដោយរាប់គាត់ក្នុងការច្បាំងទាស់នឹងសច្ចុតិពិត
គាត់នឹងធ្វើការដើម្បីបំបែក
និងបំបាត់ក្រុមអ្នកគាំទ្រសច្ចុតិពិតឲ្យខូចខាត។ សច្ចុតិពិតនៃ
ការសង្ស័យអាក្រក់ ការនិយាយអាក្រក់ពីគ្នា ត្រូវបានគាត់ជំរុញឲ្យកើតមានឡើង
ដើម្បីបង្កកើតការមិនចុះសម្រុង និងការបាក់បែកគ្នា។ Testimonies, volume 7, 182.

នគរដែលមានមកុដគឺទីរ៉ុស ដែលមានន័យថា «ថ្ម»។ នៅក្នុងជំពូកនេះ
ទីរ៉ុសតំណាងឱ្យសាសនាអធិរាជហាហ្សា ដែលប្រព្រឹត្តការកុលដែលបន្តលំពះគ្រីស្ទ
ពីព្រោះសាសនាអធិរាជហាហ្សាគឺជាអង្គទីគ្រីស្ទ។ ពាក្យ «អង្គទី» ក្នុងពាក្យ អង្គទីគ្រីស្ទ
មានន័យថា «ជំនួសកន្លែងនៃ»។
សាសនាអធិរាជហាហ្សាស្រវែកការកុលដែលបន្តលំពះគ្រីស្ទនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់
ហើយឈ្មោះ ទីរ៉ុស មានន័យថា ថ្ម ពីព្រោះសាសនាអធិរាជហាហ្សាគឺជាការកុលដែលបន្តនៃ
«ថ្មដ៏អស់កល្បជានិច្ច»។

តើអ្នកណាបានគ្រោងផែនការនេះទាស់នឹងក្រុងទីរ៉ុស ជាក្រុងដែលប្រទានមកុដ
ជាក្រុងដែលពាណិជ្ជកររបស់វាជាមហាជន
ក៏អ្នកក្នុងរូបរបស់វាជាអ្នកមានកិត្តិយសនៃលើផែនដី?
ព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារទាំងឡាយបានកំណត់ទុកហើយ
ដើម្បីបំពេញមោទនភាពនៃវិញ្ញាណទាំងអស់ និងដើម្បីនាំអ្នកមានកិត្តិយសទាំងអស់
នៃលើផែនដីឲ្យចូលក្នុងការមើលងាយ។ ឱក្ខន្ធស៊ីតូស៊ីស
ចូរឆ្លងកាត់ស្រុករបស់អ្នកដូចជាទន្លេចេញ ដូចមានកម្ពស់ទន្លេតាហើយ។
ទ្រង់បានលាតព្រះហស្តលើសមុទ្រ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យនគរទាំងឡាយញ័រនុត។
ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាត់ទាស់នឹងក្រុងពាណិជ្ជកម្មមនោរម្យ
ដើម្បីបំផ្លាញបន្ទាយដីរឹងមាំរបស់វា។ អសោយ 23:8-11។

យើងមានបំណងបង្ហាញដោយសាក្សីជាច្រើនថា «ការញ្ជួយនៃគរទាំងឡាយ»
ត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះ តាមរយៈសាសនាសុលាម។
សាសនាសុលាមគឺជាអំណាចដែលធ្វើឲ្យប្រជាជាតិទាំងឡាយខឹងសម្បោរ
ហើយត្រូវបានប្រើដើម្បីបញ្ជូនប្រជាជាតិទាំងឡាយ។ នៅចំណុចនេះ យើងកំពុងកំណត់ថា
ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចព្រះទ័យនាំ «អស់អ្នកមានកិត្តិយសនៃលើផែនដី»
ឲ្យចូលក្នុងការមើលងាយ គឺពួក «ពាណិជ្ជករ» និង «អ្នកក្នុងរូប» ដែល
«បន្ទាយមាំមួន» របស់ពួកគេត្រូវតែបំផ្លាញ។ ទីក្រុងពាណិជ្ជកម្ម
និងទីក្រុងដែលប្រទានមកុដ «បានបង្កកឲ្យស្លាប់ស្លាប់មានព្រះពិរោធ»
ហើយព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចព្រះទ័យបំផ្លាញ «បន្ទាយមាំមួន» របស់ពួកគេ
ហើយនោះតំណាងឲ្យសង្គ្រាមកិច្ច។
ការផ្តល់នៃសេដ្ឋកិច្ចកើតឡើងមុនច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ពីព្រោះមុនច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ
ប្រជាពលរដ្ឋនៃសហរដ្ឋអាមេរិកកំពុងទាមទារឲ្យមានវិលត្រឡប់ទៅកាន់
«ការពេញព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ និងសច្ចុតិពិតមុននៃខាងលើក៏យ៉ាង» វិញ។
អំណះអំណាងរបស់ពួកគេគឺថា ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះនឹងមិនបញ្ចប់ឡើយ
រហូតទាល់តែថ្មនៃអាទិត្យត្រូវបាន «អនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹង»។

សាក្សីជាច្រើនក្នុងព្រះគម្ពីរយល់ស្របថា យើងកំពុងស្ថិតនៅជិតមាត់ទ្វារនៃការដួលរលំដ៏ធំសម្បើមមួយក្នុងសង្គមប្រជាជនពិភពលោក។
ការដួលរលំនោះកើតឡើងមុនច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ដូចជាការដួលរលំនោះឆ្នាំ 1837
បានកើតឡើងមុនថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដែរ។

«ហើយបន្ទាប់មក អ្នកបោះបង្គោលដ៏ធំនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សសា
អស់អ្នកដទៃបម្រើព្រះ ជាអ្នកបង្កកុំឲ្យមានអំពើអាក្រក់ទាំងនេះ។
ពួកមនុស្សស្រីក៏ទេដែលបានបង្កកុំឲ្យមានស្នាមមិនស្រស់ព្រះទ័យ នឹងទម្លាក់បញ្ចូល
ក្នុងលំហកំឡុងអស់របស់ពួកគេលើអស់អ្នកដទៃដែលបានត្រូវការបញ្ចូលក្នុងរបស់ព្រះរបស់
ពួកគេ ជាការស្ថិតបន្តទៅជាជំនួញច្រើនៗនេះអ្នករាល់គ្នា។ គេនឹងប្រកាសថា មនុស្សកំពុង
ផ្ទុះឡើងព្រះអាក្រក់ព្រះទ័យដោយការរំលោភបំពានប្រឆាំងនឹងអាទិត្យ; ថា
អំពើហិង្សានេះបាននាំមកនូវគ្រោះមហន្តរាយទាំងឡាយ ដែលនឹងមិនបញ្ចប់ឡើយ
រហូតទាល់តែការកាន់អនុវត្តក្នុងអាទិត្យរូបរាងអនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹង; ហើយថា
អស់អ្នកដទៃដែលកើតឡើងពីសេចក្តីទាមទាររបស់បញ្ចូលក្នុងទីបួន
ដោយហេតុនេះបំផ្លាញការគោរពចំពោះថ្ងៃអាទិត្យ
គឺជាអ្នកបង្កការខានដល់ប្រជាជន
រាល់មិនឲ្យពួកគេទទួលបានការសុភារឿងវិញនៃកាន់ព្រះគុណរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីចម្រើនរុងរឿងខាងលោកីយ៍។ ដូច្នេះ ការចោទប្រកាន់ដែលផ្តល់បាន
លើកឡើងកាលពីបុរាណប្រឆាំងនឹងអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ
នឹងត្រូវបានផ្ទុះឡើងមុតងទៀត
ហើយដោយហេតុផលដែលហាក់ដូចជាមានមូលដ្ឋានដូចគ្នា៖
“ហើយកាលណាអ្នកបោះបង្គោលដ៏ធំនឹងបញ្ចុះបញ្ចូលក្នុងរបស់ព្រះអម្ចាស់
តើអ្នកជាអ្នកដទៃបង្កការខានដល់អីស្រាអែលឬ? ហើយគាត់ឆ្ងល់ថា
ខ្ញុំមិនបានបង្កការខានដល់អីស្រាអែលទេ ប៉ុន្តែគេតើអ្នក
នឹងពួកគ្រូសាររបស់ឪពុកអ្នកវិញ
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបោះបង្គោលបញ្ចូលក្នុងរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយអ្នកបានដើរតាមព្រះហស្តទាំងឡាយ។” ១ ពង្សាវតារក្នុងគូរ ១៨:១៧, ១៨។ ដូច្នេះ
ដែលសេចក្តីកំហឹងរបស់ប្រជាជននឹងត្រូវបានបញ្ចុះឡើងដោយការចោទប្រកាន់មិនពិត
ពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកនាំសាររបស់ព្រះតាមវិធីមួយ ដែលស្រដៀងគ្នាយ៉ាងខ្លាំង
លំដាប់នឹងវិធីដែលអីស្រាអែលក្របត់សាសនាបានប្រព្រឹត្តចំពោះអលើយ៉ា» The Great
Controversy, 590.

ការដែលអលើយ៉ាប្រឈមមុខនឹងពួកហោរារបស់ព្រះហស្ត
និងពួកសង្ឃសាសនាព្រះសាសនាព្រះលើក្នុងកិច្ចប្រជុំ តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។
សារសម្រាប់ពួកជំនុំគឺ «នេះថ្ងៃនេះ ចូរផ្សព្វផ្សាយអំពីអ្នកដទៃដែលអ្នកនឹងបម្រើ»។
នៅពេលប្រព្រឹត្តិសាស្ត្រនេះត្រូវបានផ្ទុះឡើងកើតឡើងវិញនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
សំណួរគឺ «តើអ្នកនឹងផ្សព្វផ្សាយថ្ងៃណា
ពីព្រោះថ្ងៃដែលអ្នកផ្សព្វផ្សាយបង្ហាញថាអ្នកបម្រើអ្នកណា»។ មុនភ្នំកិច្ចប្រជុំ
មានគ្រោះរាំងស្ងួតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ។ មុនច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
មានច្បាប់ថ្មីអាទិត្យជាបន្តបន្ទាប់មួយសិរី ប៉ុន្តែមិនទាន់ត្រូវបាន
«អនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹង» ទេ។ គោលការណ៍ដែលគ្រប់ជាមួយច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
គឺការបោះបង្គោលសាសនាថ្មីនាក់ជាតិ ត្រូវបានបន្តតាមដោយវិនាសកម្មថ្មីនាក់ជាតិ។
ឧទាហរណ៍នៃការនោះគឺ ក្នុងស្ថិត្យទី 321 បានអនុម័តច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ហើយមិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់មក សូរស័ព្ទទាំងបួនដំបូងនៃវិវាទៈ ជំពូក 8

បានចាប់ផ្តើមនាំមុខខាងលិចទៅដល់ចុងបញ្ចប់របស់វាទៅឆ្នាំ 476។
រឿងរបស់ក្នុងស្ថានភាពនេះមានសារៈសំខាន់
ពីព្រោះវាមានការលើកតម្កល់ចុងអាទិត្យយកជាលំដាប់កើនឡើង
និងជាមួយគ្នានោះផងដែរ ការដាក់កម្រិតលើចុងស្របប្រទេសប្រាំពីរជាលំដាប់កើនឡើង។
បុរេគតិសាស្ត្រនៃវិវិកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់នោះ បានឈានដល់ចុងបញ្ចប់របស់វា
នៅពេលដែលពលរដ្ឋបុរេបានបង្កប់ខ្លួនគ្នាទៅវិញទៅមកអាទិត្យ
ឬត្រូវការការប្រៀបធៀបនៃសារការកាន់ចុងស្របប្រទេស។ នោះគឺជាចុងបញ្ចប់នៃច្បាប់ចុង
អាទិត្យយកកើនឡើងជាលំដាប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។
គោលការណ៍មួយដែលជាប់ជាមួយការបង្កប់ខ្លួនគ្នាទៅវិញទៅមកអាទិត្យ គឺ
«ការបោះបង់សាសនាច្បាប់ជាតិ ត្រូវបានបន្តតាមដោយវិនាសកម្មច្បាប់ជាតិ»។
គោលការណ៍នេះមានន័យថា ការអនុវត្តច្បាប់ចុងអាទិត្យយកកើនឡើងជាលំដាប់
បង្កកើតឲ្យមានការកើនឡើងជាលំដាប់នៃការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ
មុនច្បាប់ចុងអាទិត្យយកកើនឡើងនៃវិវិកចម្រើន 13:11។ រាល់ការអនុវត្តច្បាប់នីមួយៗ
នឹងនាំមកនូវវិនាសកម្មដល់សមស្ថានភាព។ ការវិនិច្ឆ័យទាំងឡាយដែលពលរដ្ឋកំពុងចង់
ប្រកាន់ថាអនុវត្តចុងស្របប្រទេសជាអនុវត្តច្បាប់កើនឡើង នោះតាមពិតត្រូវបានបង្កកើនឡើង
ដោយការអនុវត្តច្បាប់ចុងអាទិត្យយកកើនឡើងជាលំដាប់។
យើងបានដាក់បញ្ចូលអត្ថបទមួយពី The Great Controversy
ដែលខ្ញុំបានដាក់ចំណងជើងថា Sunday Progression។
ខ្ញុំសូមផ្តល់អនុសាសន៍ឲ្យអ្នកអានវាមុតងទៀត។
វាស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទដែលមានចំណងជើងថា The Spirit of Prophecy។

«ពួកគេបានបើកសម្តែងដល់អំពើអវិជ្ជាដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
ដើម្បីបំផ្លាញបុរាណស្ថានរបស់ពួកគេដែលបានត្រៀមខ្លួនឈរទប់ទល់នឹងពុយៈនៃការប្រឆាំង
នឹងសច្ចក្រឹត្យប្រាំបី។
អ្នកទាំងឡាយដែលបានទទួលការព្យាបាលអំពីហេតុការណ៍ដែលស្ថិតនៅខាងមុខ
មិនត្រូវអង្គុយរង់ចាំដោយស្ងប់ស្ងាត់ចំពោះពុយៈដែលកំពុងមក
ដោយល្អដល់មុខខ្លួនឯងថា ពួកគេមិនចង់នឹងការពារអ្នកស្រុកនោះត្រង់របស់ពួកគេនៅ
ក្នុងចុងចុងខ្សែនេះឡើយ។
យើងត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមនុស្សដែលកំពុងរង់ចាំពួកគេមុនរបស់ខ្លួន
មិនមែនដោយការរំពឹងទុកយ៉ាងអសកម្មទេ ប៉ុន្តែដោយការងារដ៏ស្មោះស្ម័គ្រ
និងដោយសច្ចក្រឹត្យដែលមិនរំពឹង។ ពេលនេះមិនមែនជាពេលដែលត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យ
ចិត្តគំនិតរបស់យើងជាប់រលំនឹងរឿងតូចតាចដែលមានសារៈសំខាន់គឺច្បាប់នោះទេ។
ខណៈដែលមនុស្សកំពុងដក់កែលម្អ សាតាំងកំពុងរៀបចំការយ៉ាងសកម្ម
ដើម្បីបំផ្លាញបុរាណស្ថានរបស់ពួកគេមិនទទួលបានសច្ចក្រឹត្យមកតាមការណា ឬយុត្តិធម៌។
ចលនាចុងអាទិត្យយកកើនឡើងនេះកំពុងរីកចម្រើនទៅមុខក្នុងភាពងងឹត។
មេត្តាជួយទាំងឡាយកំពុងលាក់បាំងបញ្ចេញពិតប្រាកដ
ហើយមនុស្សជាច្រើនដែលមិនបាននៅក្នុងចលនានោះ
ក៏មិនបានឃើញដោយខ្លួនឯងថា ចរន្តសម្លាប់នោះកំពុងនាំទៅកាន់ទីណាដែរ។
សច្ចក្រឹត្យបុរាណរបស់វាមានលក្ខណៈទន់ភ្លន់ និងមើលទៅដូចជាគុំស្រីស្រស់ ប៉ុន្តែ
នៅពេលវាស្វ័យ វានឹងបង្ហាញវិញ្ញាណរបស់វា។ នេះជាការព្រួយបារម្ភរបស់យើង
ដល់ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងតាមអំណាចរបស់យើង
ដើម្បីបញ្ចប់ស្រុកនោះច្បាប់ដែលបានគំរាមកំហែងនោះ។
យើងគួរខិតខំដក់អារុធនៃការរើសអើង»

ដោយដាក់ខ្លួនយើងនៅក្នុងពន្លឺដ៏ត្រឹមត្រូវមុខបុរាណ។ យើងគួរនាំយកសំណួរពិ
តបរកដល់ជាបញ្ហាបំប៉នមានដូចជា៖ តើមានដាក់នៅមុខពួកគេ ដោយដូចនេះ
មានដាក់សេចក្តីតវ៉ាដល់មានបុរសវិទ្យាសាស្ត្របំប៉នបុរាណនឹងវិធានការណ៍ទាំងឡាយដល់វិ
តតុបិតសវីភាពនៃមនសិការ។ យើងគួរសួរដែរក្នុងក្របខណ្ឌ
ហើយអាចផ្តល់ហេតុផលសម្រាប់សេចក្តីជំនឿរបស់យើងបាន។
ព្យាករណ៍មានបុរសសន្តិថា៖ “មនុស្សសម្រាប់កំណើនបុរសវិទ្យាសាស្ត្រអំពីអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សសម្រាប់កំណើនអស់ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹងយល់ឡើយ
ប៉ុន្តែអ្នកបុរាណវិទូនឹងយល់។” Testimonies, volume 5, 452.»

ការទទួលស្គាល់ចលនាសម្រាប់ច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចគឺពិបាក
ព្រោះវាកំពុងតែប្រឈមនឹងបញ្ហាដែលខ្លួនទៅមុខនៅក្នុង «សេចក្តីដឹងដ៏ត»
ហើយអំណាចសម្រាប់ច្បាប់កំពុង «ដោយលាក់លៀម និងដោយមិនឱ្យគេសង្ស័យ»
«ពង្រឹងកម្លាំងរបស់នាង ដើម្បីបើកស្តាយគោលបំណងរបស់នាងផ្ទាល់»។
នេះជាការពិតថា កិច្ចការដើម្បីអនុម័តច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចនៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត
គឺជាបញ្ហាស្មុគស្មាញមួយក្នុងដំណើរការសាកល្បងរបស់មួយសន្ថវិស័យប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។
«គ្មានមនុស្សសម្រាប់កំណើនមនុស្សនឹងយល់ទេ» តាមដានីយ៍លែ និងបងស៊ីរី វ៉ែត។
«មនុស្សសម្រាប់កំណើន» ក្នុងដានីយ៍លែ គឺជា «ព្រហ្មចារីល្អ» របស់ម៉ាថាយ ដល់បងស៊ីរី
វ៉ែតកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ជាជនឡៅឌីស។
មនុស្សមានបុរាណវិទូនឹងយល់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ល្អកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ
ទោះបីជាបុរសវិទ្យាសាស្ត្រនៅជុំវិញយើងហាក់ដូចជាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក៏ដោយ។
តើយើងដឹងឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬដើម្បីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅជុំវិញយើង?
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមានទទួលបានការព្រមានជាមុនហើយថា
ចុងបញ្ចប់នឹងដូចជាសម័យនៃណូអេ។

«លោកិយ ដល់ពេញដោយការប្រព្រឹត្តអំពើកុបបកមុម
ពេញដោយការសប្បាយរីករាយឥតព្រះជាម្ចាស់ កំពុងដកលែង
ដកលែងនៅក្នុងសេចក្តីមានសុភមង្គលខាងសាច់ឈាម។
មនុស្សកំពុងរុញពលរដ្ឋនៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យឆ្ងាយទៅ។
ពួកគេស្រីចង់អកដល់ការព្រមាន។
សេចក្តីអួតអាងរបស់អ្នកកុរអីតក្រុមគ្រូបង្រៀននិយាយឡើងថា
'អ្វីៗទាំងអស់នៃតំបន់ដូចដល់វាមានតាំងពីដើមមក។'
'ថ្ងៃស្អែកនឹងដូចថ្ងៃនៃ ហើយនឹងសម្បូរបែបជាងនេះទៀត។' 2 Peter 3:4; Isaiah
56:12។ យើងនឹងចូលទៅជួបជាមួយក្នុងការសុំឡើងសេចក្តីសប្បាយរីករាយ។
ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា 'មើល ខ្ញុំមកដូចជាចៅ។' Revelation 16:15។
នៅក្នុងពេលដល់នេះដង ដល់លោកិយកំពុងសួរដោយការចម្លែកថា
'ឯណាទៅជាព្រះបន្ទូលសន្យានៃការយាងមករបស់ព្រះ?'
ទីសំគាល់ទាំងឡាយកំពុងត្រូវបានបំពេញសម្រេច។ ខណៈដល់ពួកគេកំពុងសួរថា
'សេចក្តីសុខសាន្ត និងសុភមង្គល' សេចក្តីតិរិះតាមសកល្យកំពុងមកដល់។
នៅពេលដល់អ្នកចម្លែក អ្នកបដិសេធសេចក្តីពិត
បានក្លាយជាអ្នកហួសលើសលប់;
នៅពេលដល់ទម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃនៃការងារនៅក្នុងមុខរបរផ្សេងៗដល់កុហក
ត្រូវបានបន្តទៅដោយមិនគិតដល់គោលការណ៍;
នៅពេលដល់សិស្សកំពុងសួរដែរកំណើនដ៏ដោយក្នុងអន្តរៈសារ អំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង
លើកលែងតែព្រះគម្ពីររបស់គាត់ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកដូចជាចៅ។»

«គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងលោកយកំពុងតែស្ថិតក្នុងភាពចលាចល។
ទីសម្គាល់នៃមួយកាលគួរឲ្យភ័យខ្លាច។
ព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹងមកដល់មានបោះស្រាយលើរបស់វាមកជាមុន។
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះកំពុងតែដកចេញពីផែនដី
ហើយមហនុភាយបន្តតាមមហនុភាយទាំងលើសមុទ្រ និងលើដីគោក។
មានពុទ្ធសង្គម រាជ្យជួយដី អគ្គិភ័យ ទឹកជំនន់ ឃាតកម្មគ្រប់កម្មវិធី។
តើអ្នកណាអាចអានអនាគតបាន? តើសុភវិទ្យាភាពនៅឯណា?
គ្មានការធានានៅក្នុងអវិជ្ជាមួយដែលជាប់នឹងមនុស្ស ឬរបស់ផែនដីទេ។ មនុស្សកំពុង
ងត់ប្រែប្រួលប្រែប្រួលតាមរៀបខ្លួននៃក្រុមមនុស្សដែលពួកគេហៅថាជនរើស។
ដោយអនុវត្ត ពួកគេកំពុងរង់ចាំ និងយល់មើលចលនារបស់មេដឹកនាំរបស់ពួកគេ។
មានអ្នកខ្លះកំពុងរង់ចាំ យល់មើល
និងផ្ទេរវិធីដើម្បីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ឯក្រុមមួយទៀតកំពុងផ្ទេរ
លាក់ចូលផ្លូវនៅក្នុងការបញ្ចេញការងាររបស់អ្នកកុបត់សាសន៍ដ៏ធំទីមួយ។
មានមនុស្សស្ថិតណាស់ដែលជឿដោយអស់ពីចិត្ត និងអស់ពីព្រលឹងថា
យើងមាននរកដែលគួរគេរង និងសុចានស្នូតដែលគួរឲ្យរន្ធត់។»

«វិបត្តិកំពុងលូតលាស់លើយើងបន្តិចម្តងៗ។
ព្រះអាទិត្យនៅតែបញ្ចេញពន្លឺលើយើងវិលតាមវដ្តធម្មការរបស់វា
ហើយផ្ទុះមេឃនៅតែប្រែប្រួលស៊ីលីណូអ៊ែររបស់ព្រះ។ មនុស្សនៅតែបរិភោគ និងផឹក ដាំដុះ
និងសងសង់ រៀបការនិងបុគ្គលឲ្យរៀបការ។ ពួកពាណិជ្ជករនៅតែទិញ និងលក់។
មនុស្សកំពុងរុញច្រានគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រជែងដណ្តើមកន្លែងខ្ពស់បំផុត។
អ្នកសុទ្ធាញ្ញាសចក្ខុស្រឡាញ់នូវភាពរីករាយនៅក្នុងកុញ្ចូងកាន់កាប់លុបចោល
ការប្រណាំងសេះ និងផ្ទុះលុបដៃអហាយមុខ។
ភាពរឹងប៉ឹងបំផុតដ៏ខ្លាំងបំផុតកំពុងគ្របដណ្តប់នៅគ្រប់ទីកន្លែង
ប៉ុន្តែមួយម៉ោងនៃការសាកល្បងកំពុងបិទជិតយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយគ្រប់ករណីកំពុងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយសម្រេចជាចិន្តាក្រៃយៗ។ សាតាំងយើងឃើញថា
ពេលវេលារបស់វាខ្លី។ វាបានដាក់គុណភាពទាំងអស់របស់វាឲ្យផ្ទុះវិញ
ដើម្បីឲ្យមនុស្សស្រឡាញ់នូវបាត់បង់បញ្ចេញនាទី រងរង បន្តឲ្យជាប់រវល់
និងស្រពេចស្រពិលចិត្ត រហូតដល់ថ្ងៃនៃការសាកល្បងគ្រប់គ្រងបញ្ចប់
ហើយទុរវេទនាព្រះគុណគ្រប់គ្រងបិទជិតរៀងរាល់ថ្ងៃ។»

«ដោយភាពដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាច ព្រះបន្ទូលព្រះមានរបស់ព្រះអម្ចាស់យើង
ពីភ្នំអូលីវ បានឈានមកដល់យើងតាមរយៈសត្វគូស៍ទាំងឡាយថា៖
"ចូរប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួនអ្នករាល់គ្នា កុំឲ្យនៅពេលណាមួយចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា
រំលោភបំពានដល់ដោយការបរិភោគហ្មសប្បមាណ និងការស្រវឹង
ព្រមទាំងកង្វល់នៃជីវិតនេះ
ហើយឲ្យថ្ងៃនេះមកលើអ្នករាល់គ្នាដោយមិនមានដឹងខ្លួនឡើយ។" "ដូច្នេះ
ចូរយាមចាំ ហើយអធិស្ឋានជានិច្ច
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាគ្រប់គ្រងរាប់ថាសមនឹងរួចផុតពីអ្វីទាំងអស់ដែលនឹងកើតឡើង
ហើយឈរនៅចំពោះព្រះបុគ្គលនៃមនុស្ស។"» Desire of Ages, 635, 636.

ក្នុងដំណាក់កាលនៃសម័យព័ត៌មាន វិទ្យាសាស្ត្រ និងសិក្សាស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រ
ហើយទីវង្គតគឺជាអំណាចសម្បត្តិច្បាស់។ ទីវង្គត
និងសិក្សាជាទីក្រុងកន្លែងសិក្សាស្រាវជ្រាវដ៏ណាស់គួរ
ដល់សុចរិតនៅតាមឆន្ទៈសម្បទ្ធម៌ខ្មែរវិញ។

ពួកវាត្រូវបានស្គាល់ថាមានពាណិជ្ជកម្មតាមសមុទ្រ ទ្វារព្យសមុបតុតិ និងឥទ្ធផលនៃក្នុងពិភពបុរាណ។ ក្នុងអត្ថបទនេះ ស៊ីដូន និង «ពាណិជ្ជករ» របស់នាង បានបំពេញតួនាទីស្ទើរតែពិត។ ពាណិជ្ជកររបស់ស៊ីដូនបានជួញដូរ «ពូជនស៊ីហ្គោរ» ដល់ជា «ផលចម្បងរបស់ទន្លេមួយ» ហើយជាផល «នៃទន្លេ» នោះ ហើយវាជា «ចំណូល» របស់នាង ពីព្រោះនាងជា «ទីផ្សាររបស់បណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយ»។

ពួកហ្គោរទាំងអស់សុទ្ធតែនិយាយអំពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក ដូច្នេះ តើអ្នកណាជាទីផ្សាររបស់បណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក? គឺសហរដ្ឋអាមេរិក។

ស៊ីហ្គោរ គឺជាទន្លេមួយនៅក្នុងប្រទេសអេហ្សីប (បុរាណជាតំបន់ដីសណ្តទន្លេនីល) ហើយត្រូវបានប្រើដើម្បីបំពេញឲ្យទ្វារព្យសមុបតុតិរបស់លោកិយ ពីព្រោះអេហ្សីបគឺជាលោកិយ។ «កូនស៊ីហ្គោរមួយច្រើន» របស់ស៊ីដូន តំណាងឲ្យជំនាន់ចុងក្រោយនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយនាងត្រូវបានសង្កេតឃើញដោយ ច្បាប់អាជ្ញាសិក្សាដ៏អម្បាលនឹងច្បាប់ផ្សេងៗទៀត។

និងដោយវិនាសកម្មជាតិដែលកើតមានភូមិបន្ទាប់មក។

ព្រមទាំងទាំងនោះរបស់ស៊ីដូន ត្រូវបានស្កឹបបន្តទៅដោយសំណួរអំពីទីរុក្ខិ ដល់ថា «តើនេះឬជាទីក្រុងនៃចេតុតិអំណររបស់អ្នក» (នគរ) ដល់សហរដ្ឋអាមេរិកបានរីករាយចំពោះវា? តើ «នេះឬជានគរ ដល់ "ភាពបុរាណរបស់វាមានតាំងពីចុងប្រែរាជ្យយូរឆ្នាំ"»

នេះពេលដែលយើងតាមអត្ថបទនេះ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយនីមួយៗ ភូមិបន្ទាប់ពីទីកន្លែងនេះ?

ព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ ហើយ «តាំងព្រះហឫទ័យ» ទៅនឹង «ទីរុក្ខិ ក្នុងដីពាក់មកុដ» ដើម្បីបង្កជំនាញទៅនឹងនាង។ ការផ្សព្វផ្សាយនេះបានបង្ហាញមានការដួលរលំនៃចំណេះ មុននឹងបញ្ចេញតួនាទីពិភពលោក ដូច្នេះ «ព្រះអម្ចាស់បានប្រទាន» «បញ្ញត្តិមួយទៅនឹង» «ស៊ីដូន» «ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម» (សហរដ្ឋអាមេរិក)។

បញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ «ដើម្បីបំប្លែងបន្ទាបយ៉ាងមាំមួនទាំងឡាយ» ឬសង្កេតចុះរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងស្របប័ទ្ធ ពីព្រោះការកុបត់សាសនាក្នុងជាតិក្នុងតំបន់នេះដោយការវិនាសរបស់ជាតិ។

ការដាក់ទោសនៃអំណាចប៉ាបចាប់ផ្តើមដោយការដួលរលំសង្កេតចុះពិភពលោកទាំង មូល ដោយសារការបំផ្លាញសង្កេតចុះរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ ស៊ីដូនមាន «ផ្ទះ» មួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសង្កេតចុះរបស់វា

ដូច្នេះវាតំណាងឲ្យរចនាសម្ព័ន្ធបញ្ញត្តិមួយដែលត្រូវបានបំផ្លាញ ពីព្រោះអ្នកមិនអាចចូលទៅក្នុងនោះបានទៀតឡើយ។ មិនមានការវិនិយោគ ឬប្រាក់ចំណេញពី «ផ្ទះ» នោះទៀតទេ ពីព្រោះវាត្រូវបានបំផ្លាញ។

ការបំផ្លាញនោះកើតឡើងនៅពេលច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ទោះបីមុនច្បាប់ផ្សេងៗទៀតក៏ដោយ

ក៏មានការវិនិច្ឆ័យដល់កំពុងកើនឡើងរួចហើយ។ នៅពេលការដួលរលំមកដល់ អំណាចប៉ាប សហរដ្ឋអាមេរិកជាមួយនឹងម្ចាស់ពាណិជ្ជកម្មដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងពាណិជ្ជករដ៏មានកិត្តិយសរបស់វា ព្រមទាំងនាវាតែស៊ីស និង «ស៊ីកែយ»។

ទីតាំងនៃ «Tarshish» ក្នុងអត្ថបទនេះ ត្រូវបានគេដឹងថាជាមួយនឹងទ្វារព្យសមុបតុតិនៅសម័យបុរាណ ហើយនាវា Tarshish

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺជានិមិត្តរូបនៃចេតនាដែលចេញពីចិត្តរបស់យើងសង្ខេបកិច្ចច្នៃ។

ឧបិកនាវរបស់សុតចេតនាទៅកាន់តាសីស ជាមួយនឹងពួកអ្នកបម្រើរបស់ហ្វារ៉ាម;
រៀងរាល់បីឆ្នាំមុន តាសីសបានមក ដោយនាយកមាស បុរាណ ភូលក ដ៏រីករាយ
និងក្នុងរោង។ ហើយសុតចេតនាបានលើសសុតចេតនាទាំងអស់នៃផែនដី
ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិ និងបុរាណវិញ្ញា១ ២ រហូតដល់ ៩:២១, ២២។

នាវាតំណាងឲ្យកម្ពុជាសង្ខេបកិច្ចច្នៃ

ហើយតាសីសគឺជានាវាសង្ខេបកិច្ចច្នៃដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងពាក្យនាយកព្រះគម្ពីរ។
ជំនាន់ចុងក្រោយនៃតាសីស ដល់ត្រូវបានតំណាងដោយ «កូនស៊ី» របស់តាសីស
ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យ «ឆ្ងល់កាត់ស្រុករបស់អ្នក ដូចជាទន្លេមួយ»
ហើយអ៊ីដលែនាងបានឃើញនោះ គឺថា ស្រុករបស់នាង «លែងមានកម្ពុជាទៀតហើយ»
និងមិនអាច «អរសបុរាណ» លើនគរទីរួមនាងទៀតទេ។
កម្ពុជាដល់ពួកគេកំពុងស្រវឹងរកនោះ គឺជាកម្ពុជាសង្ខេបកិច្ចច្នៃដ៏មិនរស់ស៊ីដូន
ប៉ុន្តែវាបានហាក់បង្ហាញហើយ ពីព្រោះសម្បទាននិយាយ «ថា
ខ្ញុំមិនឈឺពោះសម្រាប់កូនទេ ក៏មិនបង្កកើតកូនឡើយ
ទាំងមិនចិញ្ចឹមបុរសរីយកុមារឲ្យឆ្ងល់
ហើយក៏មិនចិញ្ចឹមស្រីរីយកុមារឲ្យឆ្ងល់ដែរ»
ដូចនេះហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ចុងក្រោយនៃសម្បទាន
គឺជាបណ្តាបុរាណវិញ្ញាណពិតពលលោក
ដល់កំពុងឡើយអំពីការបំផ្លាញសង្ខេបកិច្ចច្នៃរបស់ពិភពលោក ហើយនោះចំណុចនោះ
បុរាណវិញ្ញាណពិតពលលោកក្នុងឡើយទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតថា
ពួកគេជាន់ជំនាន់ចុងក្រោយនៃបុរាណវិញ្ញាណពិតពលលោកនៃផែនដី
ហើយវាឃើញពេលវេលាហើយសម្រាប់ការត្រឡប់ខ្លួនដើម្បីបិទទ្វារជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

«លុយនឹងផ្តល់ឱ្យយើងឆាប់រហ័សជាទីបំផុត ក្នុងពេលដែលសេចក្តីពិតនៃទិដ្ឋភាព
អស់កល្បជានិច្ចត្រូវបានបើកសម្តែងដល់ព្រលឹងទាំងឡាយរបស់មនុស្ស»។
Evangelism, 62.

មាន "ដំណឹង" ឬសារពីរ ដល់បង្កការឈឺចាប់ដល់មនុស្សស្រាប់គ្នានៅក្នុងខគម្ពីរនោះ។
"ដំណឹង" ទីមួយទាក់ទងនឹងអេហេស៊ីប ហើយ "ដំណឹង" ទីពីរគឺទីរួម។
ដំណឹងអំពីអេហេស៊ីបស្ថិតក្នុងកាលអតីតកាល ពីព្រោះអសោយបានមានបុរសសន្តិថា
«ដូចជានៅពេលដំណឹងអំពីអេហេស៊ីប» ដូចនេះបង្ហាញថា
ព្រះបានជ្រើសរើសមួយចំពោះអេហេស៊ីបដូចមកហើយ មុនពេលការបំផ្លាញស៊ីដូន
(សហរដ្ឋអាមេរិក) របស់ទ្រង់។ អ៊ីដលែព្រះបានជ្រើសរើសចំពោះអេហេស៊ីប នោះក៏តំណាងឲ្យ
"ដំណឹង" អំពីអេហេស៊ីបផងដែរ គឺថា ទ្រង់បានបំផ្លាញអេហេស៊ីប ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយលើ
កម្រិតដល់ព្រះបានចូលក្នុងសញ្ញាសម្ពាធជាមួយនឹងបុរាណវិញ្ញាណដល់បានជ្រើសរើស។
ដំណឹងទាំងពីរនេះគឺជា "ដំណឹង" តម្លៃដល់លើ ដំណឹងអំពីអេហេស៊ីបគឺជាការចាប់ផ្តើម
ហើយដំណឹងអំពីទីរួមគឺជាការបញ្ចប់។ ព្រះអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា បានបង្ហាញសញ្ញាសម្ពា
នធជាមួយនឹងមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់នៅចុងចុងក្រោយ
តាមរយៈបុរាណវិញ្ញាណដើមនៃបុរាណវិញ្ញាណនោះ។ "ដំណឹង" អំពីអេហេស៊ីប
គឺជាការដោះស្រាយសម្បទាន ដល់ពេលវេលានៃ និងពេលវេលារបស់គាត់ត្រូវបានបំផ្លាញ
ដល់ជាគំរូនៃការដោះស្រាយរបស់វាស្រុកព្រះ ដូចដល់ត្រូវបានតំណាងដោយ "ដំណឹង"
ដល់ជា "បន្ទុកអំពីទីរួម"។

អំណាចដល់តំណាងនៃកូនព្រះគម្ពីរថាបំផុសព្រះវិញ្ញាណរបស់ការស៊ីស គឺសាសនាអ៊ីស្លាម។ បុរាណបទស្តីអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមនឹងត្រូវលើកមកពិភាក្សានៅពេលក្រោយ ដូចនេះយើងនឹងពន្យល់បុរាណបទនេះឲ្យពេញលេញជាងមុននៅពេលខាងមុខ។ នៅក្នុងបទគម្ពីរនោះ វាត្រូវបានតំណាងដោយពាក្យថា «Chittim» ដដែលជាពាក្យបុរាណសម្រាប់កោះស៊ីរីយ៉ា ហើយបទនោះនិយាយថា ការបំផុសព្រះវិញ្ញាណ និងទីរុក្ខ ត្រូវបានបើកសម្រុងដៃចេញពី «Chittim»។ និមិត្តសញ្ញានៃសាសនាអ៊ីស្លាមរួមបញ្ចូលនូវការបង្ហាញជាក់លាក់យ៉ាងខ្លាំងមួយអំពីការបំផុសព្រះវិញ្ញាណរបស់អាមរិកនៃកូនព្រះគម្ពីរទំនាយ។

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការតាមដានថ្មងៃ និងឆ្លងនៃឋាននៃកូនព្រះគម្ពីរអសោយ ពីព្រោះវាជាញឹកញាប់កំណត់ពេលវេលាព្យាករណ៍នៃក្នុងបទដ្ឋានតាមមក។ អសោយ ជំពូក ២៣ បន្តបន្ទាប់ពី «បន្ទុក» ស្តីអំពីជួរលងនៃនិមិត្តកូនព្រះគម្ពីរ ២២ ដដែលត្រូវបាននាំមុខដោយជំពូក ២១ ដដែលមាន «បន្ទុក» បី ហើយទាំងបីនោះសម្គាល់អ៊ីស្លាម។ មុនជំពូកនោះ នៅក្នុងខទី១ នៃជំពូក ២០ មានការកំណត់បរិបទនៃបុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍ ដដែលក្នុងនោះ ព្យាករណ៍នៃវិនាសដដែលតាមមក ត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់ៗ។

នៅឆ្លងនៃការតាមដានមកដល់អាសដូខ (កាលដដែលសាក្សី សុតចេអាសុស៊ីរី បានចាត់គាត់មក) ហើយបានចាប់ទាំងនឹងអាសដូខ និងយកក្នុងនោះបាន។ អសោយ 20:14

ពាក្យ «ការតាមដាន» អាចជាឈ្មោះមួយ ឬទំនងបំផុតវាជាកូនាទីរបស់មេដឹកនាំយោធា។ ការតាមដានមកដល់អាសដូខ ជាទីក្នុងមួយនៃអេហ្ស៊ីប ហើយបានដណ្តើមយកវា ក្នុងសម័យបុរាណសាស្ត្រដែលពួកអាសុស៊ីរីកំពុងតែបន្តបន្ទាប់គ្រប់គ្រងលើពិភពលោក។ អាសុស៊ីរីជានិមិត្តរូបនៃហាប៊ីឡូន។ ទាំងអាសុស៊ីរី និងហាប៊ីឡូន សុទ្ធជាជនគរដែលមកពីទិសខាងជើង ជនគរដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជា «សិដ្ឋហ» ដដែល «កំចាត់កំចាយ» ចៀមរបស់ព្រះ ហើយទាំងពីរទទួលបានឧបសគ្គដូចគ្នា។ អាសុស៊ីរីមុន ហាប៊ីឡូនក្រោយ។

អ៊ីស្រាអែលជាចៀមមួយដែលត្រូវបានបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ;
សត្រូវសិដ្ឋហបានដេញឲ្យរត់ហាត់ទៅ; ដំបូងសុតចេអាសុស៊ីរីបានលេបគ្រហក់;
ហើយនៅចុងក្រោយនេះ នប្បិកុនសោ សុតចេហាប៊ីឡូន បានបំបាក់ឆ្នាំងរបស់វា;
ដូចនេះ ព្រះយេស៊ូនៃពេលបរិវារទាំងឡាយ ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ មើលចុះ យើងនឹងផ្សព្វផ្សាយទៅសុតចេហាប៊ីឡូន
និងស្រុករបស់វា ដូចដដែលយើងបានផ្សព្វផ្សាយទៅសុតចេអាសុស៊ីរីដែរ។ យេរេមា 50:17, 18។

ក្នុងន័យទំនាយ ពួកគេទាំងពីរគឺជា «អាស៊ីដ៍ក្រអឺតក្រទម»។

«កាលណាសនេនាគរឹប ជនអាស៊ីដ៍ក្រអឺតក្រទម បានគិះដៀល និងប្រមាថព្រះ
ហើយគំរាមកំហែងអ៊ីស្រាអែលដោយសេចក្តីវិនាស នោះ៖ “និយាយប៉ុន្មាន
បានកើតឡើងថា ទេវការបស់ព្រះអម្ចាស់បានចេញទៅ
ហើយវាយសម្លាប់កូនដំរីរបស់ពួកអាស៊ីដ៍ក្រអឺតក្រទមនៃបំបែកសិបបុរាណនាក់”។ មាន
“បុរសកុលាហានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ទាំងអស់ ព្រមទាំងមេដឹកនាំ និងមហេន្ទ្រជាការទាំងឡាយ”
ត្រូវបាន “កាត់ផ្តាច់” ចេញពីកងទ័ពរបស់សនេនាគរឹប។ “ដូចនេះ
គាត់បានក្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញ ដោយមានមុខអាម៉ាស់”។ [2 Kings 19:35; 2

ឆន្ទានៃ «តាតានមានមកដល់អាសដុដ» ហើយ «មានចាប់យកវា» នោះ
តំណាងឲ្យការយកឈ្នះលើពិភពលោកជាបន្តបន្ទាប់ដោយអំណាចសម្មតចេញ
ដូចដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់មួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១។
បុរេគុតិសាស្ត្រនៃបុរេគុតិច្បាប់ចុងអែទីតុយ ដដែលជា «ចុងចុងក្រោយ»
នៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេ ហើយនាំចូលដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ការជំនុំជម្រះបុរេគុតិ
(គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរេពិរ) គឺជាបរិបទបុរេគុតិសាស្ត្រដែលត្រូវបានតំណាងដោយ
«ឆន្ទា» ដដែលតាតានមានមកដល់អាសដុដ។
ដោយមានបរិបទនៃបុរេគុតិសាស្ត្រនោះរួចហើយ អសោយ
បន្ទាប់មកមានផ្ទុះដល់ទំនាយបីអំពីវិនាសកម្មទាក់ទងនឹងសាសនាអ៊ីស្លាម
មួយអំពីអាដ្រីស្តូស្ទូអ៊ីស ហើយបន្ទាប់មកបន្តទុកនូវទីរ។ ជំពូក ២៤
គឺជាគំរូដ៏ល្អបំផុតនៃគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរេពិរ
ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានតាមដោយជំពូក ២៥
ដែលតំណាងឲ្យការដោះចុងក្រោយនៃបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ពួក ជាកន្លងនៃដៃយើងយើងប្រែ
ជាសាស្ត្ររបស់ពួកកំពុងសម្រស់នៃសេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍មួយដែលលុបបំបាត់បំផុតក្នុងអំឡុង
ពេលនៃគ្រោះកាចខ្មែរនោះផង។

នៅចុងនៃនោះ នឹងមានគោរពលោក ម៉ូស៊ី នេះហើយជាព្រះនយោបាយរាល់គ្នា;
យើងមានរង់ចាំទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសងគ្រោះយើង។ នេះហើយជាព្រះយេស៊ូ;
យើងមានរង់ចាំទ្រង់ យើងនឹងមានសេចក្តីអំណរ
ហើយរីករាយក្នុងសេចក្តីសងគ្រោះរបស់ទ្រង់។ អសោយ 25:9

មួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ គឺជាព្រះហស្តចារីមានបុរាណ
ដែលមានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេយោងមកពីអំណាចពិពាហ៍
ទោះបីព្រះអង្គមានពន្យារពេល
សុបតាមពាក្យបង្គាប់បង្គាប់ដូចអំពីព្រះហស្តចារីដប់នាក់ក៏ដោយ។
ពួកគេមិនមែនជាពួកឡាឌីកឡើយ ពួកគេជាពួកភីឡាដលើហ្នា។ មកដល់ចំណុចនេះ
អត្ថបទនេះមាននិងកំពុងដាក់បរិបទ។

នៅឆ្នាំ 1798 នាប៉ូឡេអុងមានចាប់សម្មតចេញជាអនុករោស
ដោយនាំមកនូវប្លង់សុលាបតាមទំនាយ
ដែលត្រូវបានព្យាយាមលើចុងបញ្ចប់នៃលោកិយនេះ ដូចមានចែងក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 13។
នៅពេលនោះ
សហរដ្ឋអាមេរិកមានកាន់កាប់ទីតាំងរបស់ខ្លួនជានគរទីបំផុតនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ
សុបតាម ដានីយ៍លែ ជំពូក 2, 7, 8 និង 11 និងវិវរណៈ ជំពូក 12, 13, 16, 17 និង 18។
ចាប់ពីពេលនោះមក ទាំងស្រុងនៃបក្សសាធារណរដ្ឋរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
និងស្ថានភាពប្រជាជន (អាឌរនេទីស) មានភស្តុតាងថា ស្ថាប័នប៉ាបជានរណា។ ឆ្នាំ 1798 គឺជាឆ្នាំ
នាំដំបូងដែលប្រជាជាតិនានានៃពិភពលោកដែលនៅសល់មានទទួលស្គាល់សហរដ្ឋអាមេរិក
ថាជាប្រទេសអធិបតេយ្យមួយ
ហើយក៏ជាឆ្នាំដែលសាររបស់ទេវតាទីមួយមានមកដល់ក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រផងដែរ។
“ហេតុនា” របស់ពួកប្រជាជននៃសម័យនោះគឺ “ព្រះគម្ពីរ
ហើយព្រះគម្ពីរតែប៉ុណ្ណោះ”។

ពួកប្បវត្តស្ដេចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាអ្នកការពារព្រះគម្ពីរតម្លៃយុគតំ ហើយនោះពេលដែលអាដុល្លែនមីមានទទួលមរតកគ្នានាទីរបស់ពួកគេនៅពេលទេវតាទីពីរមកដល់ ពួកគេក៏មានទទួលយក “ហាវចនា” នោះផងដែរ ហើយបន្ទាប់មកគួរមានហៅថា “បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ”។ តាមរយៈកិច្ចប្រជុំរបស់ William Miller ពួកគេមានទទួលសំណុំច្បាប់មួយ ដែលបើប្រើប្រាស់ដោយគ្រឹះការនឹងបើកព្រះគម្ពីរឲ្យចិត្តគំនិតរបស់អស់អ្នកដទៃប្រុងប្រយ័ត្នចង់ស្ដាប់។ ច្បាប់នៃការបកស្រាយពុទ្ធសាសនារបស់ Miller គឺជាអ្វីដែលការបំផ្លាញគំនិតមាននិយាយថាយើងគួរសិក្សា បុរសិបបើយើងចង់ប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី។

ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា៖ «បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរឲ្យអ្នកនោះបដិសេធក្នុងឈ្មោះ លើកឈ្មោះឈ្មោះរបស់ខ្លួន ហើយតាមខ្ញុំមក»។ មុតងទៀត ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាពន្ធុនៃលោកីយ៍; អ្នកណាដែលតាមខ្ញុំ នឹងមិនដើរទៅក្នុងសេចក្ដីងងឹតឡើយ»។ ពន្ធុនៃសេចក្ដីពិតកំពុងភ្លឺចេញទៅដូចជាចង្កៀងដែលកំពុងឆេះ ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ពន្ធុ នឹងមិនដើរទៅក្នុងសេចក្ដីងងឹតឡើយ។ ពួកគេនឹងសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានដឹងយ៉ាងប្រាកដថា ពួកគេកំពុងស្ដាប់ព្រះសំឡេងរបស់អ្នកកងរាងពិត មិនមែនជាសំឡេងរបស់មនុស្សសាច់មុលកែឡើយ។

«អ្នកដែលកំពុងចូលរួមក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី កំពុងស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរតាមគម្រោងដដែលដែលលោកឪពុក Miller មានទទួលយក។ ក្នុងសៀវភៅតូចមួយដែលមានចំណងជើងថា Views of the Prophecies and Prophetic Chronology លោកឪពុក Miller បានផ្តល់នូវកុប្បន័យសាមញ្ញ ប៉ុន្តែប្រាកដដោយបុរាណវិទ្យា និងមានសារៈសំខាន់ ដូចតទៅនេះ សម្រាប់ការសិក្សា និងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ»

«១. គ្រប់ពាក្យទាំងអស់គួរមានទំនាក់ទំនងគ្រឹះការរបស់វាចំពោះបុរាណវិទ្យាដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ; ២. បទគម្ពីរទាំងមូលសុទ្ធជាច្បាប់ ហើយអាចយល់បានដោយការអនុវត្តយ៉ាងឧស្សាហកម្ម និងការសិក្សា; ៣. គ្មានអ្វីដែលមានបើកសម្រាប់នៃទៅក្នុងបទគម្ពីរអាច ឬនឹងគួរលាក់កំហាំងពីអស់អ្នកដែលស្វែងដោយសេចក្ដីជំនឿ ដោយឥតសង្ស័យឡើយ; ៤. ដើម្បីយល់អំពីគោលលទ្ធផល ចូរប្រមូលបទគម្ពីរទាំងអស់មកជាមួយគ្នាស្រុកអំពីបុរាណវិទ្យាដែលអ្នកចង់ដឹង បន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឲ្យគ្រប់ពាក្យមានឥទ្ធិពលគ្រឹះការរបស់វា; ហើយបុរសិបបើអ្នកអាចបង្កើតទិសដៅរបស់អ្នកដោយគ្មានការផ្ទុយគ្នា នោះអ្នកមិនអាចស្វែងរកក្នុងកំហុសបានឡើយ; ៥. បទគម្ពីរគួរតែជាអ្នកបកស្រាយរបស់ខ្លួនឯង ព្រោះវាជាកុប្បន័យនិច្ចន័យសម្រាប់ខ្លួនវាផ្ទាល់។ បុរសិបបើខ្ញុំពឹងផ្អែកលើគម្ពីរនាក់ឲ្យបកស្រាយដល់ខ្ញុំ ហើយគាត់គ្មានតម្លៃមានអំពីន័យរបស់វា ឬមានបំណងឲ្យមានន័យដូចនោះដោយសារតែជំនឿនិកាយរបស់គាត់ ឬដើម្បីឲ្យគេគិតថាគាត់មានបុរាណវិទ្យា នោះការស្វែង បំណង ជំនឿនិកាយ ឬបុរាណវិទ្យារបស់គាត់នោះហើយជាកុប្បន័យរបស់ខ្ញុំ មិនមែនព្រះគម្ពីរឡើយ»។

“ខាងលើនេះជាផ្នែកមួយនៃក្បួនទាំងនេះ ហើយក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់យើង យើងទាំងអស់គ្នានឹងធុរវិធីបានល្អ បុរសិបបើយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគោលការណ៍ដែលបានលើកឡើងទាំងនោះ។”

«ជំនឿពិតប្រាកដមានមូលដ្ឋានលើព្រះគម្ពីរ;
ប៉ុន្តែតែតាំងបុរសិបខ្សោយក្នុងចំណោមជំនឿបីប៉ាន់ព្រះគម្ពីរ និងនាំឲ្យមានកំហុស ដូចនេះត្រូវការការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង បុរសិបនៃនរណាម្នាក់ប្រុងប្រយ័ត្នចង់ដឹងថា ព្រះគម្ពីរពិតជាបង្កើនអ្វី? នេះគឺជាការប៉ាន់ដ៏ធំមួយក្នុងសម័យនេះ គឺការផ្ដោតយ៉ាងខ្លាំងទៅលើអារម្មណ៍ ហើយអះអាងថាខ្លួនសូមទោះត្រង់ ខណៈដែលមិនអំពីវិធីនឹងសម្រេចបានដ៏ប្រាកដលាស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយសារព្រះបន្ទូលនោះមិនសូវបង្កើនអារម្មណ៍។ មនុស្សជាច្រើនគ្មានមូលដ្ឋានសម្រាប់ជំនឿរបស់ខ្លួន ក្នុងការពិចារម្មណ៍។ សាសនារបស់ពួកគេមានតែភាពរំជើបជួល; កាលណាវាហាក់ទៅ ជំនឿរបស់ពួកគេហាក់ទៅដល់ អារម្មណ៍អាចជាអង្គការ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាស្រស់ស្អាត។ ហើយ «តើអង្គការមានអ្វីជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងស្រស់ស្អាត?» ដូចព្យាករណ៍មានបុរសិបនោះ។»

«គ្មាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវកាត់ទោស ពីព្រោះមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពន្លឺ និងចំណេះដឹង ដែលពួកគេមិនធុរវិធីបាន ហើយក៏មិនអាចទទួលបាននោះដែរ។ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើនបដិសេធមិនគោរពតាមសេចក្តីពិត ដែលត្រូវបាននាំមកបង្ហាញដល់ពួកគេដោយទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះពួកគេចង់ឲ្យខ្លួនស្របតាមខ្លួនគេរាប់បញ្ចូលនៃលោកីយ៍; ហើយសេចក្តីពិតដែលបានទៅដល់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ពន្លឺដែលបានបញ្ចេញក្នុងព្រលឹង នឹងកាត់ទោសពួកគេនៅក្នុងការជំនុំជម្រះ។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយទាំងនេះ យើងមានពន្លឺដែលបានប្រមូលផ្តុំឡើង ដែលកំពុងបញ្ចេញពន្លឺតាមរយៈគ្រប់សម័យកាលទាំងអស់ ហើយយើងនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវសមស្របទៅតាមនោះ។ ផ្ទុយនឹងសេចក្តីបរិសុទ្ធមិនស្ថិតនៅលើកម្រិតសូម្បីតែនឹងលោកីយ៍ទេ; វាជាផ្ទុយនឹងត្រូវបានលើកស្ទួយឡើង។ បុរសិបបើយើងដើរក្នុងផ្លូវនេះ បុរសិបបើយើងរត់ក្នុងផ្លូវនៃបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងឃើញថា “ផ្លូវរបស់មនុស្សសុចរិត ដូចជាពន្លឺដ៏ភ្លឺច្បាស់ ដែលភ្លឺកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ រហូតដល់ថ្ងៃពេញលេញ។”» Review and Herald, November 25, 1884.

អ្នកអាចអានលម្អិតបន្ថែមអំពីក្បួនរបស់ William Miller នៅក្នុងអត្ថបទមានចំណងជើងថា William Miller ក្នុងប្រភេទ Prophetic Keys។

ក្នុង «ការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់យើង» យើងទាំងអស់គ្នានឹងធុរវិធីបានល្អ បើស្ថិតតាមគោលការណ៍ដែល «បានកំណត់ទុក» ក្នុងច្បាប់នៃការបកស្រាយព្រះបន្ទូលនាយរបស់ «បិតា មីលលើ»។ សុំសង្ឃឹមប្រាកដថាត្រូវបានប្រគល់ឯកសារបរិសុទ្ធដែលយើងហៅថា ព្រះគម្ពីរ ហើយក៏ត្រូវបានប្រគល់ទំនួលខុសត្រូវឲ្យការពារ និងលើកកម្ពស់គោលការណ៍ដែលមាននៅក្នុងនោះផងដែរ ហើយសុំសង្ឃឹមថាត្រូវបានប្រគល់ច្បាប់មួយសំណុំ ដើម្បីបិទភ្ជាប់យើង និងបំណងនៃឯកសារបរិសុទ្ធនោះឲ្យត្រឹមត្រូវផងដែរ។

សុនដែនលែទុធិសាធារណរដ្ឋប្រកាសប្រទានឯកសារដ៏សុទ្ធជមួយ ដល់យើងហៅថា
រដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ហើយក៏ប្រកាសប្រគល់ទំនួលខុសត្រូវឱ្យការពារ
និងលើកស្ទួយគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងឯកសារនោះផងដែរ។
សុនដែនសាធារណរដ្ឋប្រកាសប្រទានកម្មវិធានមួយ
ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងត្រឹមត្រូវនូវអត្ថបទន័យ និងបំណងនៃឯកសារដ៏សុទ្ធជមួយនោះ។
វិធានទាំងឡាយដែលប្រកាសប្រទានដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងត្រឹមត្រូវនូវរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ
គឺជាច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិមូលដ្ឋាន (Bill of Rights) ហើយវាបានតម្កល់ទុកគោលបំណងដ៏សំខាន់
របស់ប្រជាជនរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងវិធានដំបូងៗនៃច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិមូលដ្ឋាននោះ។
វិសោធនកម្មទីមួយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីសិទ្ធិមូលដ្ឋាន
គឺសម្រាប់ការការពារសាសនា ការបញ្ចេញមតិ សុនទរកថា និងសារព័ត៌មាន។

“សភាមិនត្រូវបង្កើតច្បាប់ណាមួយទាក់ទងនឹងការបង្កើតសាសនាមួយឡើយ
ឬហាមឃាត់ការអនុវត្តសាសនាដោយសេរីនោះទេ; ឬកាត់បន្ថយសេរីភាពនៃការនិយាយ
ឬនៃសារព័ត៌មាន; ឬសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនក្នុងការប្រមូលផ្តុំដោយសន្តិវិធី
និងក្នុងការដាក់ពាក្យត្រូវបានរដ្ឋប្រគល់
ដើម្បីសុំការដោះស្រាយបណ្តឹងទុកខ្លួនសេរីរបស់ពួកគេ។”
រដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យសហរដ្ឋអាមេរិក, វិសោធនកម្មទី ១

ច្បាប់ចុងអាទិត្យគឺជាការវាយប្រហារដោយបើកចំហប្រឆាំងនឹងបទបញ្ញត្តិទីមួយនៃ
រដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ដែលធានាសេរីភាពខាងសាសនា
ហើយសេរីភាពនេះត្រូវបានលុបបំបាត់នៅពេលមានច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដូចនេះវាបានសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ
ចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរ និងការចាប់
ផ្តើមនៃការបៀតបៀនប្រឆាំងនឹងអស់អ្នកដទៃនៃពលរដ្ឋនោះកំពុងប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី
ដោយសម្រេចខ្លួន។ អស់អ្នកដទៃកំពុងប្រកាសសម្រេចខ្លួនរបស់ទេវតាទីបី
ហើយតវ៉ាប្រឆាំងនឹងការបំផ្លាញវិសោធនកម្មទីមួយ និងរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ
ត្រូវបានបៀតបៀនដោយអស់អ្នកដទៃដែលគេសន្មតថាត្រូវកំពុងគាំទ្រ
និងអនុវត្តក្រឹត្យវិន័យដ៏សុទ្ធ
ដែលការពារឯកសារដ៏សុទ្ធជមួយដែលពួកគេត្រូវបានតែងតាំងឱ្យការពារ។
នេះគឺជាបង្កាញពីការយល់ដឹង និងការអនុវត្តប្រវត្តិសាស្ត្រសុរាជគុណនៃទាំងពីរ
របស់សត្រូវសាហាវនៃដើមដែលមានរូបរាងដូចកូនចៀម។ បិតាសុចរិតនៃរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ
សុរាជគុណនឹង Father Miller។ ពាក្យ Father ដែលប្រើសម្រាប់ Miller
ត្រូវបានប្រើដើម្បីសម្គាល់មេដឹកនាំ មិនមែនជាសង្គមបែបប្រាជ្ញឡើយ។
ព្រះគម្ពីរហាមឃាត់មិនឱ្យហៅមនុស្សថាជា father
នៃពលរដ្ឋពួកគេអះអាងថាជាមគ្គុទ្ទេសក៍ខាងវិញ្ញាណ។ ពួក Millerites
ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះតាម father របស់ពួកគេ ដូចដែលជាញឹកញាប់កើតមាន។
ការខកខានមិនយឺតយ៉ាវការបង្កើននេះ
គឺជាការខកខានមិនយល់ខ្លួនៗអំពីអត្ថបទនៃសាររបស់អលើយ៉ា
នៃពលរដ្ឋបង្កើនចិត្តរបស់ពួកគេឱ្យកាន់កាប់កាន់កាប់
ហើយចិត្តរបស់ពួកគេឱ្យកាន់កាប់កាន់កាប់។

សហរដ្ឋអាមេរិកនៅក្នុងអសោយ ជំពូក ២៣ គឺជានគរទីប្រាំមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរ ហើយ
វាបានតែងតាំងដូចនេះរហូតដល់វាប្រមូលនូវរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យរបស់ខ្លួននៅក្នុងច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដែលកំពុងខិតជិតមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

នគរទីប្រាំមួយគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំទំនាយ ដល់ជាថ្មីបែបសុតចម្លងអង្គក។
នគរនោះ (សុតចម្លងអង្គកគឺជានគរមួយ) ដល់បានគ្រប់គ្រងអស់ចិតសិបឆ្នាំ គឺហាបឡូន។
ក្នុងអំឡុងចិតសិបឆ្នាំនោះ សុនងៃរបស់រដ្ឋបតីជាបុរាណហាបឡូន
ហើយសុនងៃរបស់ពួកជំនុំគឺជាពួកខាល់ដេ។ ដានីយ៍លែ សាដុរក មសោក និងអាបខេនក្សេ
តំណាងឲ្យមួយរយស៊ីបបួនពាន់នាក់។ ទាំងសុនងៃទាំងពីរ និងបុរាណសុតរបស់ព្រះ
គ្រូរមានតំណាងនៃក្នុងសក្តិកម្មរបស់ដានីយ៍លែ។
ចិតសិបឆ្នាំនៃការជាល្អលើយនៃហាបឡូន គឺជាថ្មីបែបសុតចម្លងអង្គក
ដល់អសោយបុរិស្ថិក៍ប្រឹក្សាអភិបាលក្រសួង
បុរាណសាស្ត្រទំនាយរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងបុរាណសាស្ត្រនៃអាដ្រីក
គឺចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ចុងប្រាំបីឆ្នាំ។

ការកំណត់ថា បន្ទាប់ពីបុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍សម្រាប់សុនងៃទាំងពីររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
អនុញ្ញាតឲ្យយើងពិចារណាទាំងទីបញ្ចប់ និងការចាប់ផ្តើម
ដោយបុរិស្ថិក៍សុនងៃទាំងពីរ ដើម្បីប្រឹក្សាអភិបាលក្រសួងរបស់សុនងៃមុខងារទៀត។
មនែហើយ សុនងៃទាំងអស់គឺដូចគ្នា។ នៅក្នុងដានីយ៍លែ មានសុនងៃនានា
ខ្លះគ្រូរមានបំបាក់ ហើយមានសុនងៃដល់លូតចេញពីសុនងៃដល់គ្រូរមានបំបាក់នោះ។
សុនងៃខ្លះនៅក្នុងដានីយ៍លែ មិនមានទំហំដូចគ្នាទៅវិញទៅមកទេ
ដោយលេចឡើងនៃពេលវេលាដោយសុនងៃដទៃទៀត។ ប៉ុន្តែមិនដូចនោះទេ
ចំពោះសុនងៃទាំងពីររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ សុនងៃទាំងពីរនោះសុរាបគ្នាទៅវិញទៅមក
តាមរយៈបុរាណសាស្ត្រដូចគ្នា ហើយបង្កើតសញ្ញាសម្គាល់ដំណាក់កាលដូចគ្នា
នោះបីជាខុសគ្នាពីគ្នាក្នុងន័យនៃគោលបំណងរបស់វាក៏ដោយ។
នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រនោះ ក៏មានលក្ខខណ្ឌដាក់កម្រិតចំនួនដល់ខាងផងដែរ
ដល់គ្រូរយល់ឲ្យបានច្បាស់។

នេះដើម្បីកំណត់នៃអាដ្រីក
មានការផ្តល់បុគ្គលិកបុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍ដល់តំណាងដោយក្រុមជំនុំភ្នាក់ងារ
ទៅកាន់ក្រុមជំនុំភ្នាក់ងារ។ ដូចនេះ
នេះទីបញ្ចប់ក៏គ្រូរមានការផ្តល់បុគ្គលិកបុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍របស់ភ្នាក់ងារដែរ។
វិវឌ្ឍនៈនៃព្រះយស្ទ័រគ្រីស្ទ រួមបញ្ចូលពន្លឺនៃការយល់ដឹងនេះ
ហើយវាជាផ្នែកមួយនៃអ្វីដែលកំពុងគ្រូរមានប្រឹក្សាស្តាយនៃពេលនេះ។

ហើយ «គ្រូរយល់ចប់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំ» សម្តែងប៉ាបនឹង «ច្បាប់» ហើយ «ស៊ីរីពស្តេយា»
ដល់ «គ្រូរមានបំបាក់ចេ» នោះ នឹងគ្រូរ «នឹកចាំឡើងវិញ»។ នាងគ្រូរ «នឹកចាំឡើងវិញ»
នៃពេលចុងប្រាំបីឆ្នាំ
ដល់នេះនេះបញ្ចូលស្ថិតិនៃការថ្កោលបង្កប់ព្រះអាទិត្យ
ឬការថ្កោលបង្កប់នៃក្រិក្សានីយ៍របស់ព្រះមានប្រាប់មនុស្សជាតិឲ្យ «នឹកចាំ»។

ក្នុងអត្ថបទនេះ យើងមានកំណត់ថា
បុរាណសាស្ត្រនៃការគ្រប់គ្រងរយៈពេលចិតសិបឆ្នាំរបស់ហាបឡូន
ជាគ្រូរនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ចុងប្រាំបីឆ្នាំ។
នៅក្នុងអត្ថបទមុនមួយ ហើយជាញឹកញាប់នៅក្នុងតារាងរបស់ហាបឡូន
យើងមានបង្ហាញថា ការដាច់បំបាក់ក្នុងអស្ថិរភាព និងការដោះចេញពីអស្ថិរភាព
ក៏ជាគ្រូរនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក និងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះដែរ។
បុរាណសាស្ត្រទាំងបួននោះ គឺហាបឡូន អស្ថិរភាព អាដ្រីក និងសហរដ្ឋអាមេរិក

មិនមែនជាបន្ទាត់តម្លៃណាោះដដែលអាចយកមកដាក់លើបន្ទាត់ទាំងនេះបានទេ ប៉ុន្តែតែ នៅពេលយើងអនុវត្តតាមប្រព័ន្ធនៃការលើកឡើងជាលើកដំបូងចំពោះបន្ទាត់ទាំងបួននោះ វាគួរឱ្យអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំង។ ខ្ញុំនឹងបញ្ចូលអត្ថបទនេះដោយឧទាហរណ៍សាមញ្ញមួយ និងមួយផ្សេងទៀតប៉ុណ្ណោះ អំពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ និងអំពីអ្វីដែលខ្ញុំមានបំណងបន្ត នៅពេលយើងនឹងពិភាក្សាបន្តថ្ងៃម្សិយមអំពីបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃអេសាយ ២៣ នៅពេលក្រោយ។

បុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ហាប៊ីឡូនមានសុចរិតមួយអង្គដែលបានប្រើចិត្តនៃដើមដំបូង ហើយមានសុចរិតអាក្រក់មួយអង្គនៅទីបញ្ចប់។ មិនសំខាន់ទេថា តើនោះជា Biden ឬ Trump ព្រោះពួកគេមិនដឹងនឹងយល់បង្កើនថា គឺពួកគេជាមុនដដែលតែងតាំងអ្នកគ្រប់គ្រងឡើង ហើយដកពួកគេចេញ។ អ្វីដែលអាចប្រាកដអំពីមេដឹកនាំគណបក្សសហរដ្ឋអាមេរិក ឬគណបក្សសាធារណរដ្ឋបណ្តាម្នាក់ នៅពេលនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ គឺថា ពួកគេដោយមេដឹកនាំអាក្រក់។ នប្បើកុនសោរគឺជាហាប៊ីឡូន គាត់គឺជាជនជួញដូរការបស់ហាប៊ីឡូន ដែលសម័យគ្រិស្តបោះបុរសល្អបំផុតក្នុងចំណោមកុន្ត្រែង។ ប៉ុន្តែ នៅទីបំផុត គាត់បានប្រើចិត្តមករកព្រះនៃដើមដំបូង។ តើមិនដូចនោះទេចំពោះមេដឹកនាំចុងក្រោយ គឺបលេសសុសារ។ គាត់ជាសុចរិតអាក្រក់។ សហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងទំនាយ ចាប់ផ្តើមឡើងដូចជាកូនចៀម ដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ និងយញ្ញបូជារបស់ទ្រង់សម្រាប់មនុស្សជាតិ។ នៅទីបញ្ចប់ សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងនិយាយដូចជានាគ។ ការផ្តល់ឱកាសឱ្យព្រះគ្រីស្ទនៅសាតាំង ក្នុងខុសប្រក្រតីសាស្ត្រនេះ គួរឱ្យមានគំណាងដោយភាពខុសគ្នារវាង នប្បើកុនសោរ និង បលេសសុសារ។

«បលេសសុសារ គួរឱ្យមានឱកាសជាច្រើន ដើម្បីស្ថិតលំ និងប្រើវិធីតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ គាត់បានយល់ឃើញជីវិតរបស់គាត់ គឺនប្បើកុនសោរ គួរឱ្យមានបណ្តាញចេញពីសង្គមមនុស្ស។ គាត់បានយល់ឃើញបញ្ហាញាណដែលសុចរិតដ៏ក្រអឺតក្រមនោះអ្នកអាង គួរឱ្យមានដកហូតទៅដោយព្រះអង្គដែលបានប្រទានវាមក។ គាត់បានយល់ឃើញសុចរិតគួរឱ្យមានបណ្តាញចេញពីវាផ្ទុយរបស់ខ្លួន ហើយគួរឱ្យមានផ្ទៃឱ្យកុលាយជាងត្រូវបស់សត្វព្រៃនៃវាលស្រែ។ ប៉ុន្តែ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់បលេសសុសារចំពោះការកម្មសាស្ត្រ និងការលើកតម្កើងខ្លួនឯង បានលុបបំបាត់មរតកទាំងឡាយដែលគាត់មិនគួរកុលចេញជាដាច់ខាតឡើយ; ហើយគាត់បានប្រើវិធីតាមអំពើហាប៊ីឡូនដៀងគ្នានឹងអំពើទាំងនោះ ដែលបាននាំឱ្យមានការវិនិច្ឆ័យដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមកលើនប្បើកុនសោរ។ គាត់បានខុសខ្វែងឱកាសទាំងឡាយដែលបានប្រទានឱ្យគាត់ដោយព្រះគុណ ដោយមិនអំពើនឹងការប្រើប្រាស់ឱកាសដែលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ សម្រាប់ការស្ថាបនាសេចក្តីពិត។ «តើខ្ញុំគួរឱ្យអ្វី ដើម្បីឱ្យមានសង្គមនោះ?» ជាសំណួរមួយដែលសុចរិតអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែល្អដល់ខ្លួននោះ បានរលងទៅដោយភាពមិនខុសគ្នា។» Bible Echo, April 25, 1898.

ចូរកត់សម្គាល់ថា បលេសសុសារ មនុស្សអាក្រក់ គឺជាសុចរិតល្អដល់ខ្លួន។ គាត់បានទទួលទោសជំនុំជម្រះដូចគ្នានឹងឪពុករបស់គាត់ គឺនប្បើកុនសោរ ពីព្រោះទោសជំនុំជម្រះទាំងពីរនោះគួរឱ្យមានគំណាងថាជា «បុរាណដង» នៃមុនពេលវិនិច្ឆ័យ ជំពូក ២៦។ នប្បើកុនសោរបាននៅក្នុងវាលស្រែ

រស់នៅដូចជាសត្វអស់រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃ
ដល់ស្រីនឹងប្រាំពីរឆ្នាំតាមព្រះគម្ពីរ ហើយទោសជំនុំជម្រះរបស់បុគ្គលរបស់គាត់
គឺបលេសសាសនា ដល់មានសរសេរនៅលើជញ្ជាំង
ក៏តំណាងឲ្យពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃចុះគុណផងដែរ។ ភាពខុសគ្នាគឺថា
ទោសជំនុំជម្រះលើនិមិត្តរូបស្រីមានបុរសមុនគេ
ហើយផ្ទុះឡើងគាត់ក៏លាយជាស្រទាប់មានបុរសផ្សេងៗ
ខណៈដល់ទោសជំនុំជម្រះលើបលេសសាសនា គឺមានមកលើស្រទាប់ល្អផងដែរ។

«ដល់អ្នកគ្រប់គ្រងចុងក្រោយនៃហិប៊ីឡូន ដូចជាជានិមិត្តរូបដល់អ្នកដំបូងរបស់វា
នោះស្រីក៏ប្រកាសគាត់ទោសរបស់ព្រះអ្នកយាមមានមកដល់ថា៖ 'និមិត្តរូបអើយ, ...
ពាក្យនេះត្រូវបានមានបុរសសន្តិដល់ទ្រង់ហើយ; រាជាណាចក្របានដកចេញពីទ្រង់ហើយ'
ដានីយ៍លែ 4:31» Prophets and Kings, 533.

អ្នកសរសេរមានសរសេរនៅលើជញ្ជាំងសម្រាប់បុរសនាធិបតីចុងក្រោយ
គឺជាវិសោធនកម្មមិច្ឆិម ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណ "ជញ្ជាំង"
នៃការបំបែករវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ដល់ស្រទាប់ល្អផងដែរចុងក្រោយមិនយល់។ "ប្រាំពីរដង"
ក្នុង លើកទី ២៦ តំណាងឲ្យ "ការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់បុរសជន"
ដល់ត្រូវបានសម្រេចដោយស្រទាប់ខាងជើងនៃពេលច្បាប់ចុងអែទិក្យ។
ការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយនោះ
គឺជាការបំផ្លាញជាតិសាសន៍ដល់កំណត់តាមបន្ទាប់ពីច្បាប់ចុងអែទិក្យ។
ជាតិសាសន៍ទីប្រាំមួយមានភ័យច្របល់ច្របល់របស់បុរសស្រទាប់ល្អផងដែរ
ដល់មានគាត់តែងរដ្ឋប្បវេណីមុនពេល
ដើម្បីការពារមិនឱ្យមិត្តភាពរវាងសាសនាចក្រពុករលួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងពិសេសអីរ៉ុប
ផ្តាច់ការដល់ស្រីពុករលួយនោះបានរួមដំណើរជាមួយផងដែរ។
បុរសស្រទាប់ល្អផងដែរកំណត់ឲ្យអ្នកដល់មានបដិសេធស្រទាប់ល្អផងដែរ
និងស្រទាប់ល្អផងដែរឡើយនៃអីរ៉ុប ដូចពួកគេបានដឹងពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់របស់ខ្លួន បន្ទាប់
ពីបានចេញពីការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយមួយអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃភាពងងឹត
របស់ស្រទាប់ល្អផងដែរ ថា ការការពារប្រឆាំងនឹងអំពើផ្តាច់ការបំបែកនោះ
ត្រូវតែដាច់ឈ្នួលនៃរដ្ឋប្បវេណីមុនពេលចុងក្រោយ ពួកគេបុរសមានបុរសផ្សេងៗ
ពួកគេមានលក្ខណៈដូចគ្នាច្រើន ប៉ុន្តែមិនមែនដូចនោះទេសម្រាប់បិទចុងក្រោយ
ដូចគ្នាគាត់នឹងនិយាយដូចនោះ។ បុរសស្រទាប់ល្អផងដែរបានចេញពីការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយមួយ
ហើយក្នុងបុរសវិលត្រឡប់ចូលទៅក្នុងការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយមុតងទៀត។
ជនផ្តាច់ការនៅក្នុងទាំងពីរករណី គឺស្រទាប់ល្អផងដែរ និងស្រទាប់ល្អផងដែរចុងក្រោយ។

និមិត្តរូបព្រះវិញ្ញាណនៃវិញ្ញាណដ៏ធំលើនិមិត្តរូបស្រី ស្រទាប់ល្អផងដែរ និងលើស្រទាប់ល្អផងដែរចុងក្រោយ
បលេសសាសនា គឺជា «ប្រាំពីរគុណ» នៃការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយក្នុង លើកទី ២៦ ពួកមុកប្រាំមួយ។
និមិត្តរូបស្រី មានរស់រវល់កាត់រា ហើយបលេសសាសនា
ក៏មានឲ្យត្រូវបានសរសេរនៅលើជញ្ជាំង ជាអក្ខរកថាចុងក្រោយរបស់គាត់
នោះយប់ដល់នោះដល់គាត់ស្លាប់។ និមិត្តរូបព្រះវិញ្ញាណនៃស្រីសាធារណរដ្ឋ
នោះដើមដំបូង គឺការរួចផុតរបស់វាចេញពីការជាប់ជាទាសភាពក្រោមស្រទាប់ខាងជើង
ហើយនិមិត្តរូបព្រះវិញ្ញាណនៃស្រីសាធារណរដ្ឋ នៅទីបញ្ចប់របស់វា
គឺការជាប់យ៉ាងដល់មានកំណត់ឡើងដោយសារស្រទាប់ខាងជើង។ ច្បាប់ចុងអែទិក្យ
គឺជា «យប់ដល់នោះ» ដល់ស្រទាប់ល្អផងដែរ

ក្នុងនាមជានគរទីបំរុងមួយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។
នោះក្នុងគំនូរឧទាហរណ៍ទាំងបួន បលេសាសារ នប្បិក្ខនសោរ
និងដើមកំណើតនិងទីបញ្ចប់នៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋប លខេម្ពកប្រាំ មុកនៃ លវីរីនីយ
ជំពូកមុកប្រាំមួយ គឺជានិមិត្តសញ្ញាដ៏ល្អប្រសើរនៃបង្កាញទាំងនោះដើម
និងនោះទីបញ្ចប់។ នោះគំណាងឲ្យហត្ថលេខារបស់អាល់ហ្វា និងអូមហេតា។

ទំនាយអំពី «គុរ» ដំបូងដ៏ល្អ William Miller បានរកឃើញ គឺជា ពីរពាន់ប្រាំរយមុកនៃ នៃ
លវីរីនីយ ជំពូក ២៦។
នោះគឺជាថ្ងៃដំបូងនៃក្នុងគ្រឹះដ៏ល្អព្រះយស្មើបានដាក់តាមរយៈកិច្ចការរបស់ Miller។
នោះក៏ជាសច្ចក្រឹត្យដ៏ពិតគ្រឹះដំបូងដ៏ល្អ Adventism បានទុកចោលនោះឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។
នោះពេលថ្ងៃនៃសច្ចក្រឹត្យទាំងអស់របស់ Miller គួរបានដាក់ចូលក្នុងគ្រឹះ
សច្ចក្រឹត្យទាំងនោះគួរបានគំណាងនៃលើកកម្ពស់ទាំងពីររបស់ Habakkuk
ដ៏ល្អជាតារាងអនុកក្សសត្វរយឆ្នាំ 1843 និង 1850។
តារាងទាំងពីរនោះគំណាងឲ្យទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញានៃកិច្ចការព្រះពុទ្ធិវង្សាព្រះ
និងបុរាណដ៏ល្អបានទទួលនាមរបស់ទ្រង់ ដូចជាតារាងទាំងពីរនៃក្រឹត្យវិស័យដប់ប្រាំការបាន
គំណាងដល់កិច្ចការព្រះពុទ្ធិវង្សាជាមួយអ៊ីស្រាអែលបុរាណ។

នោះចុងបញ្ចប់នៃអាដុល្លង់ទីសីមណ្ឌលអូឌីសរ៉េ
នោះពេលដែលគួរបានព្រះអម្ចាស់ខ្មែរដាក់ចេញពីព្រះឱស្សបរបស់ទ្រង់
ដោយសារច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ នោះអកុសលសរសេរនៃលើកកម្ពស់
គឺជាតារាងបុរាណពិសិដ្ឋទាំងពីរនោះ។ តារាងទាំងនោះ ដ៏ល្អក្នុងមើលអាចមានឡើយ
ពីព្រោះពួកគេបានបដិសេធមិនទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីសារព្រមាននៃដើមកាលនៃបុរាណ
គឺសាស្ត្ររបស់ពួកគេ....

វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុឆ្នាំ 1837 នៅសហរដ្ឋអាមេរិក គឺជាព្រឹត្តិការណ៍សម្បត្តិសម្បត្តិមួយ
ដ៏ល្អគួរបានបង្កឡើងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃកត្តាសង្គមកិច្ច គោលនយោបាយ
និងសកម្មភាពសម្រាប់ការណ៍។

ព្រះសុមានការណ៍៖ ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំមុនដល់ឆ្នាំ 1837
មានការរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំងនៃការសុមានការណ៍លើដីធុលី និងការវិនិយោគ
ដ៏ល្អគួរបានជំរុញមួយផ្នែកដោយការពង្រីកបុរេសេវាទៅទិសខាងលិច។
ការសុមានការណ៍លើដីធុលី ជាពិសេសនៅតំបន់ព្រំដែនខាងលិច
បាននាំឲ្យតម្លៃដីកើនឡើងហួសពិត និងការខូចប្រាក់លើសប្រមាណ។

ឥណទានងាយស្រួល និងការផ្តល់ឥណទានបែបសុមានការណ៍៖ ធនាគារ
និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុបានចេញឥណទាន និងប្រាក់កម្ចីក្នុងបរិមាណច្រើន
ញឹកញាប់ដោយគ្មានទុរព្យបញ្ចប់គ្រប់គ្រាន់។ ការចូលដំណើរការឥណទានបានយ៉ាងងាយស្រួល
នេះបានរួមចំណែកដល់ភាពក្អកក្អៅគគុកនៃការសុមានការណ៍
ហើយបានបង្កកើនហានិភ័យនៃសុវត្ថិភាពហិរញ្ញវត្ថុ។

ការពង្រីកបុរេសេវាហិរញ្ញវត្ថុរបស់ធនាគារលើសកម្មវិធី៖
ធនាគារកំពុងពង្រីកបុរេសេវាហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ជាញឹកញាប់ដោយចេញកូដាសប្រាក់ (banknotes) លើសពីបរិមាណមាស និងប្រាក់ (specie)
ដ៏ល្អឲ្យមានសម្រាប់ធនាគារ។ ការអនុវត្តនេះ ដ៏ល្អគួរបានស្គាល់ថា «wildcat
banking»

មានបណ្តាលឲ្យមានការហូរចេញចរន្តនៃលើសលប់នៃប្លាស្ទិកដែលមានការគ្រប់គ្រង និងមិនគួរឲ្យទុកចិត្តនៃក្នុងចរាចរ។

គោលនយោបាយសង្ខេបកិច្ចរបស់ Jackson៖ គោលនយោបាយរបស់បុរាណាធិបតី Andrew Jackson មានដើមគំនិតមួយក្នុងការផ្តើមវិបត្តិនេះកាន់តែជ្រុងជ្រោយ។ នៅឆ្នាំ 1836 លោកបានចេញ Specie Circular ដំណាក់កាលនៃសាធារណៈក្សត្រីជ័យនៃយុទ្ធប័យវត្តមាន (មាស និងប្រាក់) ជំនួសឲ្យប្រាក់ក្រដាស។

ការនេះមានន័យឲ្យមានការសម្រុកបម្រុងក្នុងប្រាក់ធនាគារទៅជាប្លាស្ទិកប័ណ្ណ បណ្តាលឲ្យមានភាពតានតឹងផុតហិរញ្ញវត្ថុ និងការបរាជ័យរបស់ធនាគារ។

កត្តាអនុគរជាតិវិបត្តិនៃសហរដ្ឋអាមេរិកក៏ត្រូវបានប៉ះពាល់ដោយស្ថានភាពសង្គមកិច្ច ចូលអនុគរជាតិផងដែរ។ ការផ្តល់ចុះនៃសង្គមកិច្ចចូលក្នុងអង្គគុណសេ ដល់ជាងគ្រូពាណិជ្ជកម្មម្នាក់ៗរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក មានន័យឲ្យមានការលើកកម្ពស់ និងការនាំចេញរបស់អាមេរិកចុះ។ រឿងនេះវិញ បានប៉ះពាល់ដល់អាជីវកម្មអាមេរិក និងរួមចំណែកបង្កឲ្យមានទុក្ខខល់ហេតុផលក្នុងសង្គមកិច្ច។

ការភ័យស្ងួតស្ងួត និងការសម្រុកប្រាក់ពីធនាគារ៖ នៅខែសីហា ឆ្នាំ 1837 ការខ្វះខាតទុនក្នុងហិរញ្ញវត្ថុជាបន្តបន្ទាប់ រួមទាំងការដួលរលំនៃធនាគារ និងការរឹតបន្តឹងឥណទាន មានន័យឲ្យមានភាពភ័យស្ងួតស្ងួតក្នុងចំណោមអ្នកវិនិយោគ និងអ្នកដាក់ប្រាក់។

ភាពភ័យស្ងួតស្ងួតនេះបានបង្កឲ្យមានលក្ខណៈសម្រុកប្រាក់ពីធនាគារ និងការរួមគ្នាដូចជាផ្ទះផ្ទះនៃឥណទាន។

ការរួមគ្នាដូចនៃបរិមាណប្រាក់ក្នុងចរាចរ៖ ខណៈដែលធនាគារជាតិមានដួលរលំ ហើយឥណទានត្រូវបានរឹតបន្តឹង បរិមាណប្រាក់សរុបនៅក្នុងសង្គមកិច្ចបានរួមគ្នាដូចជាផ្ទះផ្ទះ។ ការរួមគ្នាដូចនៃបរិមាណប្រាក់នេះបានផ្តើមការលំហែងសង្គមកិច្ចកាន់តែជ្រុងជ្រោយ ហើយមានផ្តើមវិបត្តិសង្គមកិច្ចផ្តល់ចុះកាន់តែជ្រុងជ្រោយ។ ការរួមបញ្ចូលគុណនៃកត្តាទាំងនេះមានន័យឲ្យមានការផ្តល់ចុះសង្គមកិច្ចដូចជាផ្ទះផ្ទះ។ ដល់មានលក្ខខណៈសម្រាប់ដោយការដួលរលំនៃធនាគារ ភាពអត់ការងារផ្ទុក ការថយចុះនៃការចំណាយរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ និងភាពផ្តល់ចុះទូទៅនៃសង្គមកិច្ច។

«យើងគ្មានអ្វីក្នុងខ្លួនយើងទាំងអស់គ្នាឡើយ
លើកលែងតែយើងគ្រប់គ្នាដែលពុំអាចរស់នៅដោយឥតនូវយើង
និងសេចក្តីបង្កើនរបស់យើងនៅក្នុងបុព្វត្ថិសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង»។ Life
Sketches, 196.